గ్రహ శకలం

అది మానవ చరిత్రలో రెండో అపూర్వ సంఘటన. అంతకు పూర్వం రెండు మాసాలక్రితం మానవులు తొలిసారిగా అంతరిక్ష నౌకలో చంద్రుణ్ణి చుట్టి వచ్చారు. ఎన్నో రికార్డింగులూ, ఫోటోలు, స్పెక్ట్రోగ్రాఫులూ మొదలైనవి తెచ్చారు.

స్పూత్నిక్‌ల యుగం ముగిసిపోయింది. అయిదు దేశాలవాళ్ళు పంపిన స్పూత్నిక్కులు ఆకాశంలో సంచరిస్తున్నాయి. అవి అంతర్జాతీయ దృశ్య రేడియో ప్రసారాలనూ, నిత్య ప్రసంగాలనూ విరివిగా ప్రసారం చేస్తున్నాయి. ఎన్నో పాఠశాలల్లో విద్యార్థులకు పోటీలు పెట్టి ఎక్కువ స్పూత్నిక్కులను గుర్తించిన వారికి బహుమానాలు కూడా ఇచ్చారు.

దేశాలమధ్య అంతరిక్ష యానాలలో ఎవరు ముందుపోతారన్న దాన్ని గురించి నానాదేశాల శాస్త్రవేత్తలు రకరకాల అభిప్రాయాలు ప్రకటిస్తున్నారు. ఏ దేశపు మానవుడు మొట్టమొదటగా శుక్రగ్రహం మీద-లేక అంగారకగ్రహం మీద—ముందు అడుగు పెడతాడు?

ఈ పోటీలో పాల్గొంటున్న దేశాలలో ఎస్పిరాంటో దేశం కూడా ఒకటి. ఆ దేశంనుంచి దాదాపు పన్నెండు టన్నుల బరువుగల అంతరిక్షనౌక అంగారక గ్రహం కేసి బయలుదేరిందన్న వార్త ప్రపంచం మూలమూలలా ప్రతిధ్వనించింది. ఇది సాహసోపేతమైన ప్రయత్నమనీ, ఎస్పిరాంటో శాస్త్రజ్ఞులు తొందర పడ్డారనీ కొద్దిమంది అంతరిక్షయాన ప్రవీణులు తమ శంకలను వెలిబుచ్చారు. ప్రపంచంలోని ఆరు రేడియో టెలిస్కోపులు అంతరిక్ష నౌకయొక్క గమనాన్ని గమనిస్తున్నాయి. వాటి పరిశీలన ఫలితాలను పత్రికలు ప్రకటిస్తున్నాయి. "అబ్సెర్వేయొ దెలస్పాతొస్" (ఎస్పిరాంటో దేశానికి జగద్విఖ్యాతమైన అబ్జర్వేటరీ)

వారు, అంతరిక్షనౌక తూచా తప్పకుండా నిర్దిష్టమార్గాన నడుస్తున్నదనీ, అందులో బయలుదేరిన ఇద్దరు యువకులూ—లేర్తో, కురాజో అనేవారు - నిశ్చింతగా, సంపూర్ణారోగ్యోత్సాహాలు కలిగి ఉన్నారనీ, తమ పరిశీలనలను ఎప్పటికప్పుడు తెలియజేస్తున్నారనీ ప్రకటించింది. అంతరిక్షనౌక భూమియొక్క ఆకర్షణపరిమితిని అతిక్రమించే సమయంలో దృశ్యరేడియోలో కనిపించిన ఆ యువకుల ముఖాల ఫోటోలను అనేక వేల పత్రికలు ప్రకటించినై.

ఈ యువకులను మనం అనుసరించబోతున్నాంగనక వారిని గురించి మనం కొద్దిగా తెలుసుకోవాలి. లేర్తో చాల మేధావి. అతను పన్నెండో ఏటనే అంతరిక్షయాన సమస్యలను గురించి ఒక థీసిస్ రాశాడు. దాన్ని కొమ్ములు తిరిగిన శాస్త్రవేత్తలు కూడా మెచ్చుకున్నారు. ఆ మరుసటి సంవత్సరంనుంచే అతను అంతరిక్షయాత్రికులు పొందదగిన ప్రత్యేక శిక్షణ పొందాడు. ఈ శిక్షణ కాలంలో అతను అత్యున్నతమైన ప్రశంసలు పొందాడు. కాని అతనికి అంతరిక్షయానమంటే ఏ మూలనో కొంత జంకు ఉండేది. ఈ సంగతి ఎవరూ కనిపెట్టలేదు—ఒక్క కురాజో తప్ప.

కురాజో లేర్తోకన్న ఒక ఏడాది పెద్దవాడు. అతను వ్యాయామక్రీడలలో ఆరితేరినవాడు. అందగాడు కూడా. ఎంతోమంది అమ్మాయిలు అతనికి ప్రేమలేఖలు రాశారు. వారిలో సగంమంది అతన్ని పెళ్లాడటానికి సిద్ధపడ్డారు. వారిలో కొందరు వివాహితలుకూడా ఉన్నారు; అతను పెళ్ళాడతానంటే వాళ్లు తమ భర్తలకు విడాకు లిస్తామన్నారు. ఒకరిద్దరు తమ భర్తలను నిపుణంగా హత్య చేస్తామనికూడా మాట ఇచ్చారు.

కాని కురాజో దృష్టీ, మనసూ చుక్కల వైపున్నై. గ్రహాంతరాలకు వెళ్ళిపోవటానికి అతని ఆత్మ తహతహ లాడుతున్నది. అతను తండ్రితో పోట్లాడి ఆస్ట్రొనాటిక్స్ శాస్త్రం ప్రత్యేకంగా చదువుకున్నాడు. ఆదేం కర్మోగాని అతనికి ఏనాడూ టెస్టుల్లో ఉన్నతశ్రేణి

రాలేదు. అతను తెచ్చుకున్న పెద్దశ్రేణి "బీ మైనస్". ఒకసారి "సీ మైనస్" కూడా వచ్చింది.

"ప్రపంచంలోకెల్లా నేనే మొదటి ఆస్ట్రోనాట్‌ను కావాలంటావు. ఫిజికల్ ట్రెయినింగులో ఎంతో రాణిస్తున్నావు. తియరీలో ఇంత తక్కువ మార్కులు తెచ్చుకుంటావేమిటి?" అని కురాజోను అతని ప్రొఫెసరు ఎన్నోసార్లు అడిగాడు. కురాజో తల నేలవేసి ఏమీ చెప్పలేక పోయేవాడు. ఆగ్రహంతో అతకి మోహం జేవురించేది. ఆ ఆగ్రహం మరెవరిపైనా కాదు - తనపైనే!

ఈ దశలో లేర్తోకూ, కురాజోకూ పరిచయమైంది. నిమిషాలమీద ఆ పరిచయం స్నేహంగా మారిపోయింది. ఈ స్నేహం వారిద్దరి జీవితాలకూ ఒక కొత్త పునాదిరాయి అయింది. ఆ పునాదిరాయిపైన వారి భవిష్యత్తు దృఢంగా పాదుకున్నది.

మనం స్నేహం గురించి ఎన్నో కథలు చదువుతాం. అవి చాలా వరకు కరుణామయంగా వుంటాయి. ఒకరి కోసం ఒకరు మహత్తర త్యాగాలు చేస్తారు. ప్రాణాలే అర్పించటానికి సిద్ధపడతారు. మన హృదయాలు వారిపట్ల సానుభూతితో నిండిపోతాయి. కాని ఆ స్నేహం వారి భౌతిక జీవితాలను ఏ విధంగా తీర్చి దిద్దినదీ మనకు తెలీదు. ప్రేమ కథలు కూడా అంతే - ప్రేయసీ ప్రియులు ప్రేమించుకోవటమూ, వారి హృదయ వీణలను అద్భుతంగా శ్రుతి కలపటమూ మనకు తెలుస్తుందే తప్ప, ఆ ప్రేమ వారి జీవితాలలో ఎలాటి వాంఛనీయ పరిణామాలు తెచ్చినదీ మనకు తెలీదు.

లేర్తో, కురాజో స్నేహం అలాటిది కాదు. వారు ఈ స్నేహంతో సమగ్ర వ్యక్తులైనారు. లేర్తో హృదయ కుహరంలో కనపడీ కనపడకుండా ఉండిన పిరికితనమనే క్రిమిని కురాజో తన ధైర్యసాహసాలతో నిర్మూలించేశాడు. లోకాంతరాలకు వెళ్ళాలనే ఉత్సాహం కురాజో నుంచి లేర్తోకు అంటువ్యాధిలాగా సంక్రమించింది. అంతరిక్షయాన శాస్త్రమర్మాలు పుస్తకాలలో చదివినా, ప్రొఫెసర్లు ఒకటికి నాలుగు

సార్లు రంగరించి యిచ్చినా తలకెక్కనివి, లేర్తో ఒక్కసారి వివరించగానే కురాజోకు అర్థమైపోయినై. అతను ఆఖరు టెస్టులో "ఏ మైనస్" తెచ్చుకున్నాడు. ప్రొఫెసరు ఆశ్చర్యానికి అంతు లేదు. "ఈ జ్ఞానం ఇన్నాళ్ళూ ఎక్కడ దాచిపెట్టావు?" అన్నాడాయన.

ఈసారి కురాజో ముఖం సంతోషంతో జేవురించింది. అతను చాతనయినంత గాలి పీల్చుకుని రొమ్ము పెద్దది చేసుకుని నవ్వుతూ నిలబడ్డాడు.

"నీ పేరు రెండో లిస్టులో చేర్చమని సిఫార్సు చేస్తాను. మొదటి లిస్టులో ముగ్గురే ఉన్నారు. ఇంకొక పేరు చేర్చవచ్చుగాని, నీ పేరు సూచించడానికి నాకింకా ధైర్యం చాలటం లేదు," అన్నాడు ప్రొఫెసరు.

ఆయన చెయ్యలేని పనిని లేర్తో చేయించాడు. అతను పట్టుబట్టి కురాజో పేరు మొదటి లిస్టులో, అందులోనూ తన పేరుతో జోడించి వేయించాడు.

తన పేరు లిస్టులో పడినది మొదలు కురాజో ప్రతి రాత్రీ గ్రహాంతరాలను గురించి విడవకుండా కలలు కన్నాడు. అవి విడ్డూరమైన కలలు. ఏ ఒక్క గ్రహానికీ గురుత్వాకర్షణ శక్తి ఉండేది కాదు. తనకు బరువూ వుండేది కాదు. బరువులేని స్థితి ఏమిటో అతనికి శిక్షణద్వారా బాగానే తెలుసు. కాని కలలో వుండే బరువులేని స్థితి వాస్తవంకన్న చాలా సౌకర్యవంతంగా వుండేది. వాస్తవమైన బరువులేని స్థితిలో మనిషి కండరాలు కొన్ని ఎక్కువ శ్రమించాలి, మరికొన్ని తక్కువ శ్రమిస్తాయి. కాని కలలో అసలు ఏ కండరానికీ పని లేదు - అన్ని కదలికలూ మనసు యొక్క నిర్దేశాన్నిబట్టే జరిగిపోయేవి.

2

అంతరిక్ష నౌకలో అంతా సరిగానే ఉన్నది. లేర్తో యంత్రాలను గమనిస్తూ, రీడింగులు తీసుకుంటున్నాడు - ఈ పని ఇద్దరిలో ఎవరో ఒక్కరు చెయ్యాలి. కురాజో టెలిస్కోపులోనుంచి ఆకాశాన్ని

పరిశీలిస్తున్నాడు. టెలిస్కోపు కిందికి వంచినా నక్షత్రాలు కనిపించటంలో గల వింత అతనికింకా విచిత్రంగానే వున్నది.

"ఈ న్యూక్లియర్ జెట్...రాకెట్ వేగవృద్ధి నింపాదిగా జరగటానికి ఎంత సహాయం!...బాటరీలు అయిపోవటం ఉండదు...కెమికల్ జెట్ ఎంత ఫ్రాడ్!"

కురాజో తల త్రిప్పి లేర్తో కేసి చూశాడు. లేర్తో తనతో మాట్లాడడం లేదు. ఈ ప్రయాణం ఆరంభమైనది మొదలు. లేర్తో తన మనసులో ఆలోచనలు పైకి అనటం అలవాటు చేసుకున్నాడు - కొందరు నిద్రలో మాట్లాడినట్టు. ఇట్లా ఏడెనిమిదిసార్లు జరిగినా కురాజో ఇంకా దీనికి అలవాటు పడలేదు. "ఈ దిక్కుమాలిన అలవాటు మానెయ్యి, లేర్తో!" అందామని అతనికి నోటిదాకా వచ్చిందిగాని, అనటానికి అంత రాత్మ ఒప్పలేదు. "నేనేం దురలవాట్లు ప్రదర్శిస్తున్నానో! ...అంతరిక్షయానాలలో మనస్తత్వంలో కలిగే మార్పులను ఇంకా పరిశోధించవలసి ఉన్నది!" అనుకున్నాడు కురాజో.

అతను మళ్లీ టెలిస్కోపు కేసి కళ్లు త్రిప్పి ఆశ్చర్యంతో ఒక్క క్షణం పాటు బిగుసుకు పోయి తరవాత, "లేర్తో, లేర్తో! ఒక్కసారి ఇలా వచ్చిచూడు!" అన్నాడు.

లేర్తో అతి ప్రయత్నంమీద లేచి నిలబడి చేతికి అందినదల్లా పట్టుకుని పాదరసంలో ఈదుతున్నవాడల్లే వచ్చి టెలిస్కోప్‌లోంచి చూసి "అదేమిటో నాకు తెలియటం లేదు. కురాజో! ఏదన్నా ఆస్టరాయిడ్ అయిఉంటుందా? అది టెలిస్కోపులో ఎటూ కదలకుండా ఉన్నది చూశావా? మన దారిలోనే ఉన్నది. మనం దానికేసి వెళుతున్నామో, లేక అదే మనకేసి వస్తున్నదో తెలియటంలేదు. ఒక్కక్షణం ఉండు, కురాజో! అది ఎంత దూరంలో ఉందో, ఎంత ప్రమాణం గలదో, మనం ఏ వేగంతో దాన్ని సమీపిస్తున్నామో ఇప్పుడే చెబుతాను," అన్నాడు.

అతను అంత శ్రమపడి తన స్థానానికి తిరిగివెళ్ళి, "కురాజో, అది మనకు యాభై వేల కిలోమీటర్ల దూరాన ఉంది...దాని వ్యాసం

సుమారు నూట ఎనభై, రెండు వందల కిలో మీటర్లుండవచ్చు...మనం దాన్ని సెకండుకు అర కిలోమీటరు వేగంతో సమీపిస్తున్నాం. అది ప్రస్తుతం మనం వెళ్ళే దిక్కుగానే వెళుతున్నది. కాని మనం దాని కన్న సెకండుకు అర కిలోమీటరు హెచ్చు వేగంతో పోతున్నాం," అని ఒక్కొక్క వివరమే తెలియబరిచాడు.

కురాజో కాబిన్ అంతా కలయజూశాడు. ఒక పక్కగా ఉన్న మొక్కలు ఎండపడి అందంగా ప్రకాశిస్తున్నై. బయటికి చూస్తే నల్లటి ఆకాశంలో వెలిగించిన దీపాల్లాగా నక్షత్రాలు నిలిచి ప్రకాశిస్తున్నై. అంతరిక్ష నౌక కదిలిపోతున్నట్టు సాక్ష్యం ఏమీ లేదు. భూమిమీద ఉన్న మనకు భూమియొక్క భ్రమణంగాని, చలనం గాని కొంచెంకూడా తెలియనట్టే, అంతరిక్ష యాత్రికులకు తమ కదలిక తమకు తెలియదు. బయటి దృశ్యాలలో ఏదన్నా మార్పుంటే ఆ మార్పుకు కారణమైన కదలిక బయటి వస్తువులదే అయినట్టుంటుంది. ఈ సంగతి కురాజోకు తెలియకపోలేదు. అయినా అతనికి తాము కదులుతున్నామన్నది జ్ఞాపకం రాగానే ఆశ్చర్యం కలగనే కలిగింది.

"లేర్తో, నాకు నిద్ర వచ్చేస్తున్నది. అవసరమైతే లేపు," అంటూ అతను కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

లేర్తో తన గడియారంకేసి చూసుకున్నాడు. అతనికి నిద్ర రావంట లేదు గాని మనసు కొంచెం మందగించి ఉన్నది. తాను పైకి మాట్లాడుతున్న సంగతి తెతియకుండానే అతను, "యాభైవేల కిలోమీటర్లు... సెకండుకు అర కిలోమీటరు చొప్పున నూరువేల సెకండ్లు...దాదాపు ముప్ఫై గంటలు...ఆరు గంటల కొకసారి ఆ ఆస్టరాయిడ్‌ను గమనిస్తూంటే చాలు!" అన్నాడు.

అతని మత్తు కొంచెంగా తగ్గింది. ఈ ఆస్టరాయిడ్—అది ఆస్టరాయిడ్ అయితే—సూర్యుడి చుట్టూ తిరుగుతూ ఉండిఉండాలి. తమ ఆర్బిట్‌కూ దాని ఆర్బిట్‌కూ చాలా తేడా ఉంటుంది. ముప్ఫై గంటల్లో అది మరింతదూరం పోయి ఉంటుంది. అది కనిపించే దిక్కుకూడా మారి

పోతుంది. దానికి తాము సాధ్యమైనంత దగ్గరలో ఉండగా పరిశీలించడం మంచిది. గంటకొకసారి చూస్తే సరిపోతుందా? కనీసం రెండు గంటల కొకసారి. వీలైతే ఫోటోలు కూడా తీయవచ్చు...

కొంచెంసేపు పోయాక అతను ఆహారం తీసుకున్నాడు. తరవాత అతను భూమిని "కాంటాక్ట్" చేసి ఆస్టరాయిడ్ సంగతి చెప్పాడు. అవకాశం ఉంటే దానిని గమనించటానికీ, ఫోటోలు తీయటానికీ అనుమతి పొందాడు; కాని, దానిపై దిగటానికి మటుకు అతనికి అనుమతి రాలేదు.

గంట దాటినాక లేర్తో మరొకసారి ఆస్టరాయిడ్ వివరాలు తీసుకున్నాడు. అది ఇప్పుడు నలభై వేల కిలోమీటర్ల దూరం మాత్రమే ఉన్నది. ఇంకో నాలుగు గంటల్లో అది చాలా దగ్గిరికి వచ్చి మళ్ళీ దూరం కావటం జరగవచ్చు. టెలిస్కోపులోనుంచి చూస్తేగాని దాని మార్గానికీ, తమ మార్గానికీ ఇప్పుడెన్ని డిగ్రీల వ్యత్యాసం ఉన్నదీ తెలియదు. కొంత వ్యత్యాసం ఉన్నమాట మాత్రం నిజం.

లేర్తో లేచివెళ్ళి టెలిస్కోపును చేరటానికి బద్ధకించాడు. కురాజో సుఖనిద్రలో ఉన్నాడు. అతను లేవగానే తాను కాస్సేపు నిద్రపోవాలని ఉన్నది. కురాజో రెండు గంటలపాటు నిద్ర పోగలడు. లేర్తో గంటకు మించి నిద్రపోలేడు. భూమిమీదకూడా లేర్తో రోజుకు నాలుగైదు గంటలు మించి నిద్రపోయేవాడు కాదు. ఈ అంతరిక్ష నౌకలో రోజుల లెక్క పోయింది. నాలుగు గంటలు మేలుకుని ఉండేసరికల్లా నిద్ర వచ్చేస్తుంది. గాఢనిద్ర అయితే రెండు గంటలు; తేలికనిద్ర అయితే త్వరలోనే మెలుకువ రావచ్చు. ఎన్నోసార్లు లేర్తో నిద్రపోయిన పదిహేను, ఇరవై నిమిషాలకల్లా లేవటం జరిగింది.

ఈసారి కురాజో గంటన్నరలోనే లేచాడు. అతను కళ్లు తెరవగానే లేర్తో తాను భూమితో మాట్లాడినట్లు చెప్పి, "ఆస్టరాయిడ్‌ను గమనించటానికి అనుమతి ఇచ్చారు. దానిమీద దిగవద్దన్నారు. దిగి చేసేదేమీ ఉండదు. దానిపైన గాలి గాని, ప్రాణులు గాని, ఉండే అవకాశం

కొంచెంకూడా లేదు. అది శిథిలమైపోయిన గ్రహం తాలూకు పెళ్ళ మాత్రమే !" అన్నాడు.

లేర్తో కళ్ళు మూసుకుంటూండగానే కురాజో టెలిస్కోప్ దగ్గిర చేరాడు. గ్రహాశకలాన్ని పరీక్షించాడు. అది సొట్టలుపడిన కోడిగుడ్డులాగా ఉంది. ఎండ పడుతున్న వేపున సొట్టలు నల్లగా లేక కొద్దిగా నీలంగా ఉన్నట్టు అతనికి తోచింది. వాతావరణం లేకపోతే నీలం రంగు ఎట్లా వస్తుంది.

అతను పరికరాలను సమీపించి తాము ఆ గ్రహాశకలంకేసి లేర్తో చెప్పిన దాని కన్న హెచ్చువేగంతో పోతున్నట్లు తెలుసుకున్నాడు. అది అంతరిక్ష నౌకను ఆకర్షించటంవల్ల తమ వేగం హెచ్చి ఉంటుందా? దాన్ని తాను మొదటిసారి గమనించి ఇంత సేపయినప్పటికీ అది ఇంకా సూటిగా తమ దారిలోనే ఉన్నది.

కురాజో తన పూచీపైన చెయ్యగూడని పనిచేశాడు—లేర్తో మేలుకొని ఉంటే ఆ పని చెయ్యనిచ్చి ఉండడు ! - అతను రాకెట్ ఇంజనును స్టార్ట్ చేశాడు. లేర్తో ఉలిక్కిపడిలేచి ఏమి జరిగిందీ తెలుసుకునేలోపల అంతరిక్షనౌక వేగం సెకండుకు మరొక కిలోమీటరు పెరిగింది.

"ఆ చప్పుడేమిటి, కురాజో ?"

"ఏమీలేదు. రాకెట్‌ను కొద్దిగా బూస్ట్ చేశాను."

"దేనికి ?"

"ఆ గ్రహాశకలం సంగతి తేల్చుకోవటానికి."

"అనుమతి సంపాదించావా ?"

"లేదు. అనవసరం."

కురాజోనుంచి తనలోకి విద్యుచ్ఛక్తి ప్రవహించినట్టుగా లేర్తో శరీరం పులకరించింది. కాని, పైకి అతను ఆగ్రహమే ప్రదర్శించాడు.

"నీలో ఉన్న జబ్బు ఇది—నీకుండే మొండిధైర్యాన్ని ఇలా దుర్వినియోగపరుస్తావు" అన్నాడతను.

"ఇప్పుడు కొంప మునిగిపోయిందేమిటంటాను. గ్రహాశకలాన్ని పరిశీలించటానికి మనకు అనుమతి ఉండనే ఉంది గదా. దానిచుట్టూ

పీలయితే రెండు మూడు సార్లు తిరిగి ఫోటోలు తీసుకుందాం. అందువల్ల జాప్యం కాకుండా మన వేగం కొస్త పెంచాను. దానికి రాద్ధాంతం చేస్తావేమిటి ?''

గ్రహశకలం అయిదువందల కిలోమీటర్ల దూరంలోకి వచ్చినాక వాళ్ళు టెలిస్కోపును ఒక్క క్షణం వదలలేదు. ఈ లోపుగానే లేర్తో భూమికి దాని తాలూకు వివరాలు అందజేశాడు. ఈ అల్పగ్రహానికి అయస్కాంతక్షేత్రం లేదు. ఇందులో వాతావరణం ఉన్నది. ఇది ప్రమాణంలో చిన్నదే అయినా, సైజుకు మించిన బరువు గలది. (దాని ఆకర్షణ శక్తిని తమ వేగవృద్ధి సహాయంతో లేర్తో గుణించాడు.) అన్నిటికన్న ముఖ్యం ఇందులో ప్రాణులున్నై. అడవులూ, కొండలూ, సముద్రాలూ ఉన్నట్టు స్పష్టమవుతున్నది.

అవసరమైతే గ్రహశకలంపై దిగటానికి భూమినుంచి అనుమతి వచ్చింది. కాని, ఏ పరిస్థితిలోనూ అంతరిక్ష యాత్రికులు తమ ఆకాశ దుస్తులను విసర్జించరాదు.

3

ఒక విశాలమైన మైదానంలో ఒక స్త్రీ, పురుషుడూ విశ్రాంతిగా ఒక చెట్టు క్రింద కూచుని ఉన్నారు. ఆడమనిషి ఆయాసంతో రొప్పతున్నది. ఆమె ఒక మోపు గడ్డి కోసింది. ఇన్ని దుంపలు తవ్వింది. ఆమె పని చేస్తున్నంతసేపూ మగవాడు చెట్టుకింద వెల్లకిలా పడుకుని గాలి మేస్తున్నాడు. ఆడమనిషి తన కాళ్ళ దగ్గిర వచ్చి కూచోంగానే, వాడు ఆమెకేసి కాళ్ళు చాచాడు. ఆమె వాడి కాళ్ళు ఒత్తనారంభించింది.

''హుం!'' అని మగవాడు చిరాకుగా కాలు జాడించి ఆడమనిషిని తన్నాడు.

''ఏంటి, మావై గోరు?'' అని అడిగింది ఆడది.

''సేతుల కా తడి యేంది?''

''సెవంట, మావై గోరు!''

“సెవఁట సేత్తో తాకుతావంటే, లఁడీ? బట్టకు చెయ్యి తుడుచుకో బనిలా?”

“బట్టంతా సెవఁటకి ముద్దయిపోయింది, మావైగోరు.”

“ఏం జేస్తాం? అట్టాగే సావుమరి,” అన్నాడు మగవాడు, తన భార్య కాళ్లు వత్తటం మానటం చూసి.

ఆడమనిషి మళ్ళీ మగవాడి కాళ్లు ఒత్తుతూ, చల్లగాలికి మోర ఎత్తి ఆకాశంలోకి పరధ్యానంగా చూసి, చకితురాలై, “అదేంటి,మావై గారు?” అన్నది.

కళ్లు మూసుకుని సుఖం అనుభవిస్తున్న మగవాడు “ఛీ,నీ జలమ జెడా. నాకు కాసింత శావజెయ్యమనే తలికి నీ బుద్ధి సెదిరి పోద్దెందుకనీ? అదేంటీ, ఇదేంటీ...ఏంటిడీ?” అని వెష్టపడ్డాడు.

ఆడది మళ్ళీ మొగుడి కాళ్ళు పిసక నారంభించింది. అయినా ఆమె దృష్టి ఆకాశంలో కనిపించిన ఆ ధగధగలాడే వస్తువు మీదే వుంది. అదేమిటై వుంటుంది? దేవతా విమానమా? ఎందు క్కాకూడదు?

“నీ సేతులకు ముళ్లు తగిలించుకున్నావెట్టా?” అంటూ మగవాడు గునిశాడు.

“సేతులు కాయలు గాయలా మరి?” అన్నది ఆడది మనసు ఎక్కడో పెట్టుకుని.

మగవాడు కళ్ళు తెరిచి, భార్య ఆకాశం కేసి చూస్తూండటం గాంచి, “ఏంటే, యెదవమొగఁ వేసుకుని అట్ట జూస్తావూ? ఏంటుందాడ, నీ బొంద!” అన్నాడు.

"దేవతా యిమానం. మా వైగోరు! సందేహం లేదు." అన్నది ఆడది.

మగవాడు ఆమె చూస్తున్న వేపే చూసి తుళ్ళిపడ్డాడు. ఒక చిన్న గుట్టంత వస్తువు దభాల్న నేలపైన పడింది. భూమి అంతా కంపించి పోయింది.

"ఇదేం దేవ్? సుమారుగా మన పట్నమంత ఉండదల్లే ఉందే! నువ్వన్నట్టు దేవతలుగాని దిగలేదు గందా!" అన్నాడు మగవాడు లేచి కూచుంటూ.

మరుక్షణం ఆ విమానంలోంచి ఆకాశం ఎత్తు ఆకారం బయటి కొచ్చింది. అది రాకాసికి మల్లే ఉంది. దాని వెనకే ఇంకో ఆకారం కూడా దిగింది. అది మొదటి రాకాసికి అన్నో, తమ్ముడో అన్నట్టుంది.

ఆడది కెవ్వున అరిచింది. మగవాడు, "అమ్మో, రాచ్చసులు!" అని అరిచి ఒక గంతేసి కాలిసత్తువకొద్దీ పరిగెత్తాడు. ఆడది మాత్రం కూచు న్నది కూచున్నట్టే కొయ్యబారి పోయింది.

తాము ఈ లోకంలో అడుగు పెడుతూనే కనీసం ఇక్కడి రెండు ప్రాణులలో ఇంత అలజడి తెచ్చినసంగతి లేర్తోకుగాని, కురాజోకు గాని ఏమాత్రమూ తెలియదు. ఈ గోళంమీద ప్రాణులున్నట్టు వారు దిగకపూర్వమే నిశ్చయించు కున్నారు. కాని ఆ ప్రాణులను వారింకా కంట చూడలేదు. అంతరిక్ష నౌక నేలమీద వాలటం వారి లెక్కన ఆదర్శప్రాయంగా జరిగింది. "లాండింగ్ పర్ఫెక్ట్!" అన్నాడు కురాజో. అంతరిక్ష నౌక లోపలి వాతావరణం మనుషులకు అనుకూలించేది. బయటి వాతావరణం అనుకూలించేదనుకోవటానికి లేదు గనక వారు ఆకాశపు

తొడుగులు ధరించి, వాటిని టెస్ట్ చేసుకుని, జేబులలో పిస్తోళ్ళు వేసుకుని డబుల్ లాక్స్ దాటి ఈ ప్రపంచంలోకి అడుగు పెట్టారు.

వాళ్ళకు తమ శరీరాలు ఊకకన్న తేలికగా ఉన్నై. "మనం సుమారు ఒక్కొక్క కిలోగ్రాం బరువుంటాం?" అన్నాడు లేర్తో. కురాజో గాలిలోకి ఎగిరి, స్లోమోషన్ పిక్చరులో లాగా కిందికి వచ్చాడు. అతను సుమారు ఆరుగజాల ఎత్తు ఎగర గలిగాడు. అదిచూసే ఆ ఆడ మనిషి కొయ్యబారి పోయింది.

లేర్తో చుట్టూ కలయ జూశాడు. అతనికి ఇరవై గజాల దూరంలో ఆడమనిషి కూచుని ఉంది. మరి రెండు గజాల దూరంలో పారిపోతున్న మగవాడున్నాడు. కాని అతను ఇద్దరినీ చూడలేదు. ఇక్కడి మనుషులు చిన్నపిల్లవాడి జానెడుంటారని అతనికి తట్టనే లేదు. ఆడమనిషి పెట్టిన కేక అతనికి వినపడేటంత పెద్దది కాదు— ఒకవేళ అయిందే అనుకున్నా నిలువునా తొడుగుండటంచేత వినిపించే అవకాశం లేదు.

కురాజో తన తొడుగులో ఉండే మైక్రోఫోనులోకి, "లేర్తో, తొడుగు విప్పేస్తే ఏమవుతుందో చూడాలని ఉంది. పీల్చటానికి పనికి వస్తుందో లేదో గాని బయటఉండే గాలికి కొంత ఒత్తిడి ఉన్నమాట స్పష్టం!" అన్నాడు.

"పిచ్చివేషాలు వెయ్యకు!" అని లేర్తో సమాధాన మిచ్చాడు.

"ఏదన్నా జరిగితే నన్ను నౌకలోకి ఈడ్చుకపోయే పూచి నీది," అంటూ కురాజో తన తొడుగును లోపలినుంచి విప్పసాగాడు. లోపలి గాలి బుస్సుమని బయటికి వెళ్ళిపోగానే కురాజోకు తల తిరుగుతున్నట్లయి, కొంచెం తూలాడు. లేర్తో అతనికేసి ఒక అడుగువేసి, కురాజో

కోలుకున్నట్టు గ్రహించాడు. అతను వద్దన్నపని చేసిన పిల్లాడిలా నవ్వుతూ, నువుకూడా తొడుగు తీసెయ్యమన్నట్టు లేర్తోకు సంజ్ఞ చేశాడు.

లేర్తో కొంచెం పస్తాయించి తలమీది డిప్పమాత్రం తీసేశాడు. అతనికికూడా తలదిరిగినట్టయింది. "ఇది మన భూమిపైన ఉండే గాలి లాటిదే— సందేహం లేదు. అయితే చాలా పలచగా ఉన్నది. గాలికి ఒత్తిడి లేదు."

"నాతో పరిగెత్తు!" అంటూ కురాజో కాలు చాచి అయిదారు బారల అంగ వేశాడు. అతను వేసిన రెండో అంగ నేలమీద కూచుని ఉన్న ఆడమనిషికి కొంచెం ఎడంగా పడింది. ఆమె గట్టిగా అరిచింది.

కురాజో ఆగి కిందికి చూశాడు. తన కాలి పక్కన ఏదో ముడుచుకుని ఉండటం అతనికి కనిపించింది. అతను వంగి రెండు వేళ్ళతో ఆ ఆడదాన్ని పట్టుకుని భద్రంగా పైకెత్తాడు. ఆమె ఇంకా అరుస్తూనే ఉన్నది.

కురాజో తన కళ్ళను తానే నమ్మలేక పోయినాడు. ఎలుక సైజున ఉంటేనేంగాక, తనకు దొరికినది ఒక మనిషి — అచ్చు మనిషే! ఆడ మనిషో, మగ మనిషో అతను గమనించలేదు.

"లేర్తో! చూడు, చూడు!"

లేర్తో పొందిన ఆశ్చర్యం కురాజో పొందిన ఆశ్చర్యానికి ఏమీ తీసిపోదు. అతను చుట్టూచూశాడు, ఇంకా మనుషులు కనపడతారేమో నని. అప్పుడాతని కళ్ళు మగవాడిమీద పడినై. అతను రెండు అంగల్లో మగవాణ్ణి అందుకుని పట్టుకున్నాడు.

ఆ స్త్రీ పురుషులను చూస్తున్నకొద్దీ లేర్తోకు ఆశ్చర్యం కలుగుతున్నది. అతనికి తాను చిన్నతనంలో చదివిన మరుగుజ్జుల కథలన్నీ జ్ఞాపకం వచ్చినై. గలివర్ కథ జ్ఞాపకం వచ్చింది. అవన్నీ కల్పనలు. కాని ఇది నిజం. వాస్తవంలో కూడా ఇటువంటిది లేకపోలేదు. ప్రకృతిలో దయ్యపు బల్లులూ, మామూలు బల్లులూ కూడా ఉన్నైన్న కావా? ఈ వేలుగాళ్ళూ, భూమిమీద మనుషులూ ఒకటే జాతి; పరిణామాలు వేరుగా ఉన్నైన్న — అంటే ఒకజాతివాళ్ళు వేరువేరు ప్రపంచాలలో ఎట్లా చేరారు? ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం ఉండే ఉంటుంది. కాని దాన్ని తెలుసుకోవటానికి కొంత కాలం పడుతుంది.

"ఎవరు నువు?" అని కురాజో తనకు వచ్చిన అన్ని భాషలలోనూ తనచేతిలో ఉన్న స్త్రీని అడిగాడు. కాని ఆమెకు అతని భాష రాదు. ఆమె వణుకుతూ ఏదో అన్నది. అది అతనికి అర్థం కాలేదు.

మళ్ళీ లేర్తో, కురాజోలిద్దరు మైదానంలో ఒంటరిగా మిగిలారు. ఎక్కడా వారికి ప్రాణుల జాడ కనిపించలేదు. కాని వారిని అనేక వేల మంది గమనిస్తూ ఉండి ఉండవచ్చు. రెండు బెత్తల ఎత్తుండే ఆ మరుగుజ్జులను కనిపెట్టడం వారికి సాధ్యం కాదు.

తరవాత చెయ్యవలసిన పని గురించి ఇద్దరికీ అభిప్రాయం కుదరలేదు. దొరికినంతమంది మనుషులను—సమ సంఖ్యలో స్త్రీ పురుషులను-బలాత్కారంగా పట్టుకుని అంతరిక్ష నౌకలో ఎక్కించుకుని, తమవెంట తీసుకుపోయి, వారితో ప్రయోగాలుచేసి ఈ లోకాన్ని గురించి బోలెడు విషయాలు నేర్చుకోవచ్చునన్నాడు కురాజో.

"వీళ్లు మంచులనా, కప్పలనా నీ ఉద్దేశం? మనుషులు! మనకున్నట్టే

వారికీ పవిత్రమైన జీవితం ఉంది. వారు వస్తామన్నా మనం తీసుకుపోవటానికి పస్తాయించాలన్నమాట. వాళ్ళ సాంఘిక వ్యవస్థ ఏమిటో కూడా మనం తెలుసుకోవాలి. నన్నడిగితే అంతకంటే ముఖ్యమైన విషయంలేదు. మానవులం అనేక లక్షల ఏళ్ళుగా సాంఘిక పరిణామాన్ని ఆశ్రయించి పురోగమించినవాళ్ళం. ఇతర గోళాలమీద జరిగిన సాంఘిక పరిణామాలను గురించి మనం నేర్చుకోదగిన విషయాలు ఎన్నో ఉండవచ్చు," అన్నాడు లేర్తొ.

"చూడు, లేర్తొ! వాళు ఉపన్యాసా లివ్వరు. వీళ్ళను తీసుకుపోతే మనం వీళ్ల భాష నేర్చుకోవచ్చు. ఎన్నో విషయాలు తద్వారా మనం తెలుసుకోగలుగుతాం. దీని కోసం ఇక్కడ మనం వారాల తరబడి ఉండి వీళ్ళ భాష నేర్చుకుని, వీళ్ళ చరిత్ర అంతా పరిశోధించటం కాలయాపన," అన్నాడు కురాజో.

లేర్తొ నవ్వాడు. "ఏ గురుగ్రహం నుంచి అయినా అతి దీర్ఘకాయులు వచ్చి మన లోకం నుంచి గుప్పెడు మందిని పట్టుకుపోయి వాళ్ల ద్వారా మన భాష నేర్చుకుని మన ప్రపంచంలో మానవ సమాజం గురించీ, దాని పరిణామం గురించీ తెలుసుకోగలరా? నువే కాస్త ఆలోచించు!"

"గుప్పెడు మనుషులు కూడా అక్కర్లేదు. మేధావులు ఇద్దరు ముగ్గురు దొరికితే చాలు?" అన్నాడు కురాజో.

"గురుగ్రహంలో వాళ్లకు ఆ ఇద్దరు ముగ్గుర్ని పట్టుకోటానికి ఎంత కాలం పట్టుతుందో చెప్పవేం?"

"అయితే ఏం చేద్దామని?" అన్నాడు కురాజో, ఓటమి ఒప్పుకుని.

"ఇక్కడ కొంతకాలం గడపటానికి మన వాళ్ళ ఆమోదం పొందుదాం. ఆహార సమస్య ఉండదు. ఇక్కడ మనకు తగిన ఆహారం దొరకకపోదు."

ఇద్దరూ అంతరిక్ష నౌక ప్రవేశిస్తుండగా లేర్తో కళ్లు దాని నీడపై పడ్డాయి. ఆ నీడ తాము దిగినప్పుడున్నట్టే ఉన్నదనిపించింది. ఈ గ్రహశకలం ఎప్పుడూ సూర్యుడు కేసి ఒకే ముఖం చూపుతుందా—చంద్రుడు భూమికి చూపినట్టుగా?

ఈ విషయం తరవాత చూసుకుందామనుకున్నాడు లేర్తో.

అతను రేడియో "ఆన్" చెయ్యగానే మాటలు వినిపించినై. అది ఎస్పిరాంటో భాష కావటంచేత అతను భూమినుంచే సందేశం వస్తుందనుకున్నాడు. అయితే ఆ సందేశం మొదట్లో కొంచెంకూడా అర్థంకాలేదు.

"అతిథులకు స్వాగతం! అతిథులకు స్వాగతం! మీరు మా చీకటి ప్రాంతానికి దయ చెయ్యాలి," అన్నది రేడియో.

"ఎవరు మీరు? ఎక్కడ నుంచి మాట్లాడుతున్నారు?" అని లేర్తో అడిగాడు.

"ఈ ప్రపంచం నుంచే మాట్లాడుతున్నాం. మీరు మీ విమానాన్ని బయలుదేరదీసి సూర్యుడు కేసి వచ్చినట్టయితే మేము మిమ్మల్ని గైడ్ చేస్తాం."

లేర్తోకు అంతా అయోమయంగా ఉంది.

"మా భాష మీకెలా తెలుసు? మేం వచ్చామని మీకెవరు చెప్పారు?"

"మీరు మీ లోకంనుంచి బయలుదేరినది మొదలు మేము మీ ప్రయాణాన్ని గమనిస్తూనే ఉన్నాం. చాలా ఏళ్ళుగా మీ రేడియో కార్యక్రమాలన్నీ వింటూ మేము మీ భాష చాలావరకు నేర్చుకున్నాం. మీ ప్రపంచం తాలూకు విషయాలు మాకు తెలియక పోవటం చేత కొన్ని మాటలు ఏ వస్తువులనూ, ఏ భావాలనూ సూచించేదీ మాకు తెలియదు."

"మీరు మాట్లాడే ఎస్పెరాంటో చాలా నిర్దుష్టంగా వుంది. మా లోకం నుంచే ఎవరో మమ్మల్ని అల్లరి చెయ్యటానికి మాట్లాడుతున్నారని కూడా మాకు అనిపిస్తున్నది" అన్నాడు లేర్తో.

"దయచేసి మా చీకటి ప్రాంతానికి రండి. చాలా విషయాలు తెలుస్తాయి."

ఈసారి పస్తాయించటం లేర్తో వంతూ, సాహసించటం కురాజో వంతూ అయింది. కురాజోకు తన మిత్రుడికి ఉన్నంత జ్ఞాన తృష్ణ లేక పోవచ్చుగాని, అంత సంకోచ స్వభావం కూడా లేదు. లేర్తో చిరకారి అయితే, కురాజో పరశురాముడు.

"మీ కోసం ఖైదు సిద్ధంగా వుంది, రండి," అని రేడియోలో విని పించినా అతను బయలుదేరి వుండేవాడే.

బరువులేని స్థితి కాకపోవటం చేత కురాజో వెళ్ళి కంట్రోల్స్ దగ్గిర కూచుని రాడార్ స్క్రీనుమీద వెలుగుతున్న చుక్కను గమనించి, జెట్ స్టార్టు చేశాడు. అంతరిక్ష నౌక కదిలింది. దాన్ని అతను రాడార్ సంకేతం వచ్చే దిక్కుగా నడిపాడు.

"ఇది నిజంగా ఈ ప్రపంచం వాళ్ళు పంపిన సంకేతమే. వీళ్ళు టెక్నాలజీలో గట్టివాళ్ళే!" అన్నాడు లేర్తో ఆశ్చర్యంతో.

చూస్తుండగానే నౌక చీకటి ప్రాంతం ప్రవేశించింది. కురాజో నౌక దీపాలన్నీ వెలిగించాడు.

"అదుగో, ఆ ఫ్లడ్ లైట్లు పడే ప్రాంతమే మనం దిగవలసినది," అన్నాడతను.

కురాజో సులువుగానే అంతరిక్ష నౌకను వెలుతురు ప్రాంతంలో దించాడు.

ఆ ఇద్దరూ డబుల్ లాక్స్ తెరుచుకుని బయటికి వచ్చేసరికి నేల అంతా జనంతో కిటకిటలాడుతున్నది. వారంతా మరుగుజ్జులే. వారు కీచు గొంతులతో అరచిన మాటలు వీరికి స్పష్టంగా వినిపించ లేదు. వాళ్ళ నినాదాలు ఎస్పెరాంటో భాష మటుకు కాదు.

ఉన్నట్టుండి సద్దు మణిగింది. ఒక వ్యక్తి రెండు సెంటిమీటర్ల ఎత్తుగల వేదిక మీదికి ఎక్కి ఆగంతుకులను సంబోధిస్తూ వారి భాషలోనే స్వాగతం చెప్పాడు.

"సిన్యోరోయ్! ఇవాళ మా ప్రపంచానికి అపూర్వమైన దినం. మా పంచాంగాలలో మీ లోకం స్వర్గమని వర్ణించబడుతోంది. మీ ప్రపంచం మా ప్రపంచానికి దగ్గరగా వచ్చినప్పుడు మేము ఉత్సవాలు చేసు కుంటాం. నేను పొరబడితే మీరు క్షమిస్తారుగాక - మీ ప్రపంచాన్ని గురించి మాకు తెలిసినంతగా మా ప్రపంచాన్ని గురించి మీకు తెలియదని నా అనుమానం. కొంత కాలంగా మేము మీ రాకకు ఎదురు చూస్తున్నాం. కాని అది మా తరంలోనే జరుగుతుందని ఆశించటానికి మేము సాహసించ లేదు. ఖగోళ రీత్యా మాది అతి అల్పమైన ప్రపంచం.

"అయినా ఈ ప్రపంచాన్ని గురించి మీకు తెలియచేయవలసిన ముఖ్య విషయాలు సంగ్రహంగా చెబుతాను. మా ప్రపంచం అని నేనంటున్నది వాస్తవానికి రెండు ప్రపంచాలు. మా చీకటి ప్రాంతానికీ, మీరు దిగిన వెలుగు ప్రాంతానికి మధ్య ఏ స్పూత్నిక్‌లూ దాటరాని అగాధం ఉన్నది. అక్కడి రాజకీయాలు వేరు, ఇక్కడి రాజకీయాలు వేరు. అక్కడి సమాజం వేరు, ఇక్కడి సమాజం వేరు. అక్కడి కళలు వేరు, ఇక్కడి కళలు వేరు. ఆ ప్రపంచంలో వారికి ప్రకృతి అనుకూలించింది. మేము ప్రకృతితో పోరాడి ఎన్నో విజయాలు సాధించిన మీదటగాని మాకు కనీస జీవనం ఏర్పాటు కాలేదు.

"ఒకప్పుడు ఇక్కడి ప్రజలను ఒక పేరుతో పిలిచేవారు. అది పశువులకు ఉపయోగించే పదం. వారు మమ్మల్ని తరాల తరబడి అడవి మనుషుల స్థితిలో ఉంచారు. మా మూఢ విశ్వాసాలన్నిటినీ బలపరిచారు. మాకు జ్ఞానోదయం కలగకుండా అంధకారంలోనే ఉంచటానికి పవిత్ర గ్రంథాలు రచించి, వాటిని చదివి, అడీ మాకు తలకెక్కించారు. మా భాష వేరు, వారి భాష వేరు. మా భాషకు లిపి లేదు. మాకు పుస్తకాలు లేవు. కాని మా వాళ్ళు పాటలు కట్టారు. కథలు కట్టారు. అవి మా వాస్తవ సాహిత్యం. అందుచేత వాటిని మా పాలకులు నిషేధించారు. ఆ పాటలు పాడిన వాళ్ళను కొలుముల్లో వేశారు. అది మాకు కనీస శిక్ష.

"అలాటి హేయమైన జీవితంనుంచి మేము స్వయం కృషితో బయట పడ్డాం. మమ్మల్ని ఎల్లప్పుడూ ఆవరించి వుండే చీకటే- మా మీద వాళ్ళు వేసిన వెలే - మాకు అంగరక్షక అయింది. మొదటి దశలో మాది సమిష్టి ఉద్యమం కాదు. కొద్దిమంది మేధావులు శాస్త్ర జ్ఞానాన్ని

అభివృద్ధి చేసుకో గలిగారు. ఈ ప్రయత్నంలో మాకు ఆ ప్రపంచంవారే తొలిదశలో హెచ్చుగా సహాయపడ్డారు. మాలో పడిన విప్లవ బీజాలు మా శత్రువర్గానికి చెందిన మేధావులనుంచే వచ్చాయి. ఆ లోకంలో శాస్త్ర జ్ఞానాభివృద్ధికి ప్రతిబంధకాలు హెచ్చినకొద్దీ మా విజ్ఞానం పెరిగింది.

"వారు ఒకరకం సాంఘిక వ్యవస్థను మారకుండా చూడటానికి ముందుగా శాస్త్రాన్ని త్యాగం చేశారు. తరవాత కళలనూ, సంస్కృతినీ త్యాగంచేశారు. చిట్టచివరకు న్యాయాన్నీ, ధర్మాన్నీ, సత్యాన్నీ కాలు ముల్లో ఆహుతి చేసేశారు. అది మొదలు మా సమాజం వారి సమాజాన్ని సర్వవిధాలా అధిగమించ సాగింది. మాకు రెండు తరాలుగా జీవితావస రాల కొరత అన్నది లేదు. అక్కడ నూటికి అరవై మందికి సరిగా తిండి లేదు. యాభై మందికి ఉద్యోగాలు లేవు. అనేక లక్షల మందికి ఇళ్ళు లేవు. వారు చెట్ల తొర్రల్లోనూ, భూమిలోని గుంటల్లోనూ నివసిస్తున్నారు. అసలు నూటికి దాదాపు ఇరవై మంది ఏదో ఒక నేరానికి ఖైదుల్లో నే ఉంటారు. అక్కడి పరిపాలనలోని అవినీతి ఏ దశకు వచ్చిందంటే-ఆకలీ, స్వేచ్ఛా, ఆనందమూ, విజ్ఞానమూ అనే విషయాలను గురించి ఎవరన్నా రాసినా, మాట్లాడినా ఖైదులో వేస్తారు. వాటికి చీకటి విషయాలని పేరు పెట్టారు. ఆ విషయాలను తరిచేవారు మాతో సానుభూతి గలవారికింద జమ.

"ఒక్క ముక్కలో మా మధ్యఉండే అగాధాన్ని మీకు తెలిసే టట్టు చెబుతాను. ఆ ప్రాంతమునుంచి ఈ ప్రాంతానికి మనుషులు వలస రాకుండా ఉండటానికని రక్షక భటులను లక్షల సంఖ్యలో రిక్రూట్ చేసి వారికింద బడ్జెట్‌లో సగం వ్యయం చేస్తున్నారు. ప్రతి ఏడూ—

మా ఏడాది మీ ఏడాదికన్న కాస్త హెచ్చు—వాళ్లు మా లోకాన్ని నిర్మూలించి, మా ప్రజలందరిని నిశ్శేషంగా నిర్మూలించి, వాళ్ళను చీకటి దాస్యము నుంచి విముక్తులను చేస్తామని ప్రతిజ్ఞలు చేస్తూంటారు. ఇందుకై అంతులేని డబ్బు కేటాయించి, దాన్ని పెద్దలంతా పంచుకుంటూ ఉంటారు. ఈ ప్రహసనం ఎంతో కాలంగా సాగుతున్నది. మా ప్రాంతాన్ని జయించటం తమకు అసాధ్యమని వారికి తెలుసును. వారి సైన్యాలు వెలుగు ప్రాంతాన్నిదాటి ఇక్కడికి వస్తే తిరిగి వెళ్ళవు. ఇక్కడే ఉండిపోతాయి - ఈ సంగతికూడా వాళ్ళకు తెలుసు. అయినా ప్రజలడబ్బు కాజెయ్యటానికిగాను ఏటా వాళ్ళు మమ్మల్ని మాటలతో జయిస్తూ ఉంటారు.

“ఇక్కడ మతంలేదు. జాతిభేదాలులేవు. మనుషులంతా ఒకటే. అందరికీ పని ఉన్నది. విశ్రాంతీ ఉన్నది. కొంతకాలంనుంచి మేము ఎన్నికలుకూడా మానేశాం. ఈ విషయం నేను కాస్త గర్వంగా చెప్పుకుంటే మీరు క్షమించాలి. మేము ఏటా ఎన్నికలు జరుపుతాము. మా శాసన సభలో వెయ్యిమంది ప్రజాప్రతినిధులుంటారు. మొత్తం వెయ్యి నియోజక వర్గాలు. ఒక్కొక్క నియోజక వర్గానికి ఎందరైనా సూచించ బడవచ్చు. సాధారణంగా ఆరు, ఏడు వందల నియోజక వర్గాలకు పోటీయే ఉండేది కాదు. మిగిలిన వాటికి పోటీ ఉండేది. మేము జరిపిన ఆఖరు ఎన్నిక సమయంలో పోటీదార్లే తమకన్న అర్హులైనవాడికి అవకాశం ఇచ్చి తాము పోటీనుంచి విరమించుకున్నారు. ఆ తరవాత ఎన్నికలు లేవు. ప్రజలు ఏ ప్రతినిధినైనా తీసేస్తేనూ, ఏ ప్రతినిధి అయినా ఏ కారణం చేతనైనా విరమించదలిస్తేనూ, లేక చనిపోతేనూ ఆ స్థానం ఖాళీ అవుతుంది. వెంటనే ఆ స్థానానికి పోటీ లేకుండా ఎవరో ఒకరు నిర్ణయమవుతున్నారు.

"మాకు విరుద్ధంగా కాంతిమంతులమని చెప్పుకునేవారు ఎన్నికలప్పుడు కొట్లసకట్టలల్లే పోట్లాడుకుంటారు. ఆశయాలలోనూ, ఆదర్శాలలోనూ భేదం ఏమీ లేకుండానే రెండు పార్టీలుగా పదవులకోసం పోటీ చేస్తారు. అధికారం వారి స్వార్థానికి ఎంతో లాభిస్తుంది గనక వారు పదవులకోసం కొట్లాడుకోవటంలో ఆశ్చర్యం లేదు. అదే నిజమైన ప్రజాస్వామ్యం అనటంలోనే ఆశ్చర్యం !

"మీ ప్రమాణం చూస్తే మీతో మా అల్ప సమస్యలను గురించి చెప్పుకోటం హాస్యాస్పదమేమో అనిపిస్తుంది. చాలా విషయాలలో మేము మీకన్న ఎంతో వెనకబడివున్నాం. మీకు లభ్యమైన పరమాణు శక్తి మాకింకా చిక్కలేదు. ఇక చిక్కే అవకాశంకూడా లేదు. అణుకేంద్ర విచ్ఛిత్తికి యోగ్యమయే పదార్థం మా లోకంలో లేదు. యురేనియం, ప్లూటోనియం అనే పదార్థాలు ఒకప్పుడు మా లోకంలో ఉంటే - అవి ఏనాడో శిథిలమైపోయినై. అంతరిక్షయానాలు కూడా మాకు సాధ్యంకావు. మాకు విద్యుచ్ఛక్తి తెలుసు. అయస్కాంత శక్తిని మేము బహుశా మీకన్న ఎక్కువ వినియోగిస్తున్నామేమో. మాకు విమానాలున్నై గాని అవి దూర ప్రయాణాలు చెయ్యలేవు."

"మీ రాకకు మేమెంతో ఆనందిస్తున్నాం. ఒకప్పుడైతే మిమ్మల్ని చూడగానే మాకు మతిపోయి ఉండేది. కాని ఇప్పుడు మేము వైజ్ఞానికుల పట్ల భక్తీ, స్నేహమూ చూపటం అలవరుచుకున్నాం. మాకు శత్రువులెవరన్నా ఉంటే అజ్ఞానులే. మాలో ఎందరో మీతో ప్రసంగించి, తమ జ్ఞానాన్ని పెంచుకోనటానికి ఉబలాట పడుతున్నారు. మా అతిథి సత్కారాలలో లోపాలుంటే మన్నించి, వీలయినంత కాలం మాతో గడిపి మరీ వెళతారనీ, మీ ద్వారా మన ఉభయ ప్రపంచాలమధ్యా

స్నేహసౌహార్దాలు పెంపొందగలవనీ ఆశిస్తున్నాను. మా అందరి తరపునా మీకు మరొకసారి స్వాగతం చెబుతున్నాను."

ఆయన అక్కడి శాసనసభాధ్యక్షుడు, ఆయన పేరు మోజీ. ఆయన ప్రసంగం చాలామంది అర్థంచేసుకున్నట్టు గుర్తుగా మధ్యమధ్య జనంలోంచి హర్షధ్వానాలు వెలువడినై. ప్రసంగం అంతంలో కరతాళ ధ్వనులు మారుమోగినై.

అధ్యక్షుడి స్వాగతానికి లేర్తొ జవాబిచ్చాడు.

"ఇది మా ప్రపంచ చరిత్రలోకూడా ఒక అపూర్వ సన్నివేశం. అంతరిక్షంలోగల వివిధ లోకాలలో ఎక్కడైనా యేవో జీవులుండ వచ్చునని మేము అనుకున్న మాట నిజమేగాని, ఇంత చిన్న గ్రహంమీద మాకు మిత్రులు దొరుకుతారని మా శాస్త్రజ్ఞులు కలలోకూడా ఊహించ లేదు. ఇంతేకాదు. మిమ్మల్ని చూసినమీదట నాకు ఇంకొక అనుమానం తట్టుతున్నది—మీరూ, మేమూ ఒకే పూర్వీకులనుంచి అవతరించి ఉండ వచ్చు. మన ప్రమాణాలలో తేడాలు పరిణామ ఫలితమే అయి ఉండాలి. నా ఊహే నిజమైతే ఒకప్పుడు ఈ వేరు వేరు లోకాలమధ్య రాకపోక లుండి ఉండాలి.

"మీరు మీ జీవితాన్ని విజ్ఞానంతోటీ, స్వయంకృషివల్లా పెంపొందించుకున్నారని వినటానికి నా కెంతో ఆనందంగా ఉంది. మీ రాజకీయాలు ఎన్నికలను అధిగమించినందుకు మీ అధ్యక్షుడు ప్రకటించిన గర్వాన్ని నన్ను కూడా పంచుకో నివ్వండి. మా ప్రపంచంలో కూడా అనేక బాల్యచేష్టలు ఇంకా పోలేదు. ఇదివరకు నాకు అనిపించ లేదుగాని, ఇద్దరు వ్యక్తులు నా కెక్కువ ప్రజాదరణ ఉన్నదంటే నా కెక్కువ ఉన్నదని పోటీపడటం బాల్యచేష్టే. ఇద్దరు వ్యక్తులు తమలో

ఎవరు ఎక్కువ అర్హతగలవారో ఇంకొకరు చెప్పకుండానూ, డిపాజిట్లు పోగొట్టుకోకుండానూ తేల్చుకోలేకపోతే వాళ్ళు పరిపాలనకు అర్హులే కారనాలి. వోట్లను డబ్బుతో కొనుక్కునే అధముల మాట చెప్పనే చెప్పను.

"మీకు పరమాణు శక్తి లేదంటే మీరు ప్రకృతిమీద సాధించిన విజయం మరింత గొప్పదనుకుంటున్నాను. మీకన్న చాలా అనుకూల పరిస్థితులలో కూడా మా విజ్ఞానం చాలా నింపాదిగా అభివృద్ధి అయింది. బహుశా దానికి కారణం మతమూ, మూఢ విశ్వాసాలూ మమ్మల్ని అడుగడుగునా దిగలాగటం అయి ఉండొచ్చు. మీనుంచి మేమే ఎన్నో విషయాలు నేర్చుకోవలసి ఉంటుందని నేను గట్టిగా నమ్ముతున్నాను. ఈ అవకాశాన్ని మేము విడిచి పుచ్చము. మేము మీకన్న చాలారెట్లు పెద్ద సైజు మనుషులమే అయినా మీ మెదడు బరువుకూ శరీరాల బరువుకూ ఉండే నిష్పత్తి మా దానికన్న హెచ్చు కావచ్చు. అయిన పక్షంలో మాకన్న మీరే న్యాయంగా ఎక్కువ మేధావులవుతారు. ఈ సంగతి మీ శాస్త్రవేత్తలద్వారా వివరంగా తెలుసుకుంటాను.

"మా లోకంవారి తరఫున మీకూ, మీ జీవిత విధానానికీ శుభాకాంక్షలు అందజేస్తూ, మన లోకాలమధ్య స్నేహసౌహార్దాల అభివృద్ధి ఆశిస్తున్నాను."

లేర్తో చేసిన ప్రసంగాన్ని అధ్యక్షుడు స్వయంగా అక్కడివారికి అర్థమయ్యే భాషలోకి అనువదించాడు. లేర్తో గొంతెత్తి మాట్లాడాడు గాని అధ్యక్షుడిలాగా మైక్రోఫోన్ ఉపయోగించలేదు—ఉపయోగించటం అతనికి సాధ్యమై ఉండదు కూడానూ.

5

అల్పజ్ఞులమధ్య మేధావి మసులుకోవటం ఎంత కష్టమో, క్షీణశరీరుల మధ్య మసులుకోవటం లేర్తో, కురాజోలకు అంత కష్టముయింది. కూచున్నా, లేచినా, కాలు తీసి వెయ్యాలన్నా ఏ ప్రాణికీ అపాయం కలగకుండా ఎంతో జాగ్రత్తపడాలి.

“పరిస్థితులు ఎటువంటి విచిత్రమైన నైతిక బాధ్యతలను తెచ్చిపెడతయ్యో! మనం ఇప్పుడు మన భూమిపైన ఉండే మానవజాతి యొక్క అత్యుత్తమ సంస్కృతికి ప్రతినిధులం. ఆ సంస్కృతికి అన్యాయం జరిగే ఒక్కమాట అనటానికిలేదు. ఒక్కపని చేయటానికి లేదు. ప్రమాదవశాన మనం ఇక్కడివాణ్ణి ఒకణ్ణి కాలికింద తొక్కామో అది మన మానవజాతికి శాశ్వతకళంకంగా ఉండిపోతుంది!” అన్నాడు లేర్తో.

కురాజో ఈ విషయం అంత ముఖ్యమని భావించలేదుగాని, తన మిత్రుడి సెంటిమెంటు అర్థంచేసుకోగలిగాడు.

అధ్యక్షుడు మోజీ “విశ్వయాత్రికుల” గౌరవార్థం విందు ఏర్పాటు చేశాడు.

“మా వెంట ఆహారం ఉన్నది. మీలో కొన్ని వందలమందికి సరిపడే ఆహారాన్ని మా మీద వ్యర్థం చెయ్యకండి,” అని లేర్తో చెప్పి చూచాడు. కాని మోజీ ఒప్పుకోలేదు.

ఈ విందులో తన్నా అనే శాస్త్రజ్ఞుడు లేర్తోనూ, కురాజోను, మధ్యగా చాలా ఎత్తయిన చోట కూచుని వారితో వారి భాషలో కబుర్లు చెప్పాడు; వారి ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పాడు.

ఒక ప్రశ్నకు సమాధానంగా తన్నా, "మేము అధికంగా ఉత్పత్తి చేసేది వాయువిద్యుత్తు. పూర్వ గోళానికి పశ్చిమ గోళానికీ మధ్య ఎడ తెగని మారుతాలు వీస్తూంటాయి. వాటి సహాయంతో విద్యుచ్ఛక్తి పుట్టిస్తాం. కావలిస్తే మేము మా చీకటి ప్రాంతాన్ని సూర్యకాంతిని పోలిన కాంతితో నింపగలం!" అన్నాడు.

"అయితే ఈ ప్రాంతాన్ని చీకటిగా ఉంచుకున్నా రెందుకూ?"

"చీకటి కళ్ళద్దాలు కనిపెట్టినాక మాకు విద్యుత్కాంతి అనవసర మయింది. అదీగాక కాంతిని హెచ్చుగా వినియోగించిన వారికి నేత్ర వ్యాధులు వచ్చాయి. మేము అనాదిగా చీకటికి అలవాటైపోయినవాళ్ళం చూడండి!" అన్నాడు తన్నా.

వెంటనే కురాజో తన జేబులోంచి తన చీకటి సులోచనాలు తీసి తన్నాకు చూపించి, "ఇలాంటివేనా మీవి కూడా?" అని అడిగాడు. అతను తన అద్దాలను చీకటి వేపు పట్టుకుంటే, తన్నా ఒక అద్దంలోంచి చూసి తల అడ్డంగా తిప్పి, "మీ కోసం అద్దాలు తయారు చేయిస్తున్నాం. వచ్చేస్తాయి. తేడా మీరే చూస్తారు," అన్నాడు.

"సౌరకాంతి లేదుగదా, మీ ప్రాంతం చలికి బిగుసుకుపోకుండా ఎలా ఉంచుతున్నారు?" అని లేర్తొ అడిగాడు.

"భూగర్భ జలప్రవాహాలు మా గోళం అన్ని ప్రాంతాలనూ వెచ్చగా ఉంచుతై. మాకు చలి సమస్య లేదు."

"అన్నట్టు మీ ప్రపంచంలో సముద్రాలూ, నదులూ కనిపించ లేదు. నీటి సంగతి అడుగుదామనుకుంటున్నాను," అన్నాడు లేర్తొ.

"నేల అడుగున రాతి పొరలో అంతులేని నెర్రెలున్నాయి. వాటి మధ్యగా అస్తమానం నీరు తిరుగుతూ ఉంటుంది. మారుతాలలాగే ఈ జలప్రవాహంకూడా ఎన్నడూ ఆగదు."

ఈ గోళంలో ఋతువులు లేవనికూడా తెలిసింది. గోళ మధ్య రేఖ వద్దా, ధృవాలలోనూ ఇంచుమించు ఒకేరకం శీతోష్ణస్థితి ఉంటుంది.

"ఒకప్పుడు మీ ప్రపంచంలో కూడా ఇలాగే ఉండేదని నేను ఊహిస్తున్నాను. సంక్షోభాల అనంతరం సౌరకూటంలో చాలా మార్పులు జరిగినై మరి," అన్నాడు తన్నా.

"సంక్షోభమా ? ఏమిటది ?" అని లేర్తొ అడిగాడు.

"ఆదిత్యగ్రహం విచ్ఛిత్తి కావటం. ఆ దెబ్బతో గ్రహాలన్నిటి గతులూ తప్పినై. వాటి కక్ష్యలు మారినై. ఇరుసులు ఒరిగినై. దానికి ఉపగ్రహంగా ఉండిన కుజగ్రహం సూర్యుడికి గ్రహమై కూచుంది. అది కొన్ని శకలాలను తనకు ఉపగ్రహాలు చేసుకున్నది కూడా. మరికొన్ని శకలాలను గురుగ్రహం ఆకర్షించి తన చుట్టూ తిప్పుకుంటున్నది. ఈ నాటి మా ప్రపంచం ఆదిత్యగ్రహ శకలాలలో ఒకటి."

"ఇదంతా కల్పనా, భావనా, పరిశోధనా ? ఎందుకడుగుతున్నానంటే అల్పగ్రహ కూటం గ్రహచ్ఛిత్తివల్ల ఏర్పడిందని మా శాస్త్రవేత్తలు కూడా ఊహించారుగాని, మిగిలిన వివరాలు ఏవీ మాకు తెలియదు," అన్నాడు లేర్తొ.

"నేను చెప్పిన విషయాలు ఒకప్పుడు కేవలం ఇతిహాసాధారం గలవి. ఆ ఇతిహాసానికి సంబంధించిన కొన్ని విషయాలను పరిశోధనలు బలపరిచినై. అందుచేత మిగిలినవి కూడా వాస్తవమే అయివుండాలి - కనీసం అయి ఉండవచ్చు."

"మీరు చెప్పే గ్రహం విచ్ఛిత్తి కావటానికి కారణం?"

"గురుగ్రహ ప్రభావమని. ఇతిహాసం అలా సూచిస్తున్నది."

లేర్తో ఈ విషయాలను తాపీగా జీర్ణించుకున్నాడు. "మరొక్క సంగతి చెప్పండి. ఈ గ్రహ శకలం మీదికి మీరంతా ఎలా వచ్చారు? ఆ సంక్షోభంతో ఆ గ్రహంమీద ప్రాణి అన్నది లేకుండా పోయి వుండాలే?" అన్నాడతడు.

"దాన్ని గురించి కూడా మా ఇతిహాసాలలో ఒక గాథ వున్నది. దాన్ని మనం మామూలు భాషలో వివరిస్తే తేలేదేమిటంటే - ఆదిత్య లోకవాసులు మహా మేధావులు. సంక్షోభానికి ముందుగానే వారు సమస్త లోకాలకూ ప్రాణులను సృష్టించి పంపారు. 'సమస్త లోకాలూ మా విహార భూములు' అని వారు చెప్పుకునే వారట. తమ ప్రపంచానికి కలగనున్న సంక్షోభాన్ని వారు ముందుగానే అంచనా కట్టి తమ లోకాన్ని ఖాళీచేసి వేరు వేరు లోకాలకు కలసి వెళ్ళారనీ, మరి కొందరు సూర్యుడికి దూరంగా వెళ్ళారనీ తెలుస్తుంది. సౌరకూటంలో ఎక్కడ మనలాటి వాళ్ళు కనిపించినా వింత లేదు. ఆదిత్యలోకం వాళ్ళు హెచ్చుగా కుజ గ్రహాన్ని చాలా కాలం ఆశ్రయించి ఉండేవారని నా ఊహ. అంతకంటె దూరం వెళ్ళినవారు హెచ్చుగా మారారు. కుజ గ్రహం నివాస యోగ్యం కాకుండా పోతున్నకొద్దీ వారు కొత్త లోకాలను వెతుక్కుంటూ బయలుదేరారనీ, మా పూర్వీకులు ఆ విధంగానే ఇక్కడ వచ్చి పడ్డారనీ మా శాస్త్రవేత్తల నమ్మకం."

లేర్తో కురాజో కేసి చూశాడు. ఇద్దరి మొహాలలోనూ ఆశ్చర్యం తాండవిస్తున్నది. లేర్తో తన్నా కేసి తిరిగి, "మీరు చెప్పేది యుక్తియుక్తంగా ఉన్నప్పటికీ పరిణామ వాదాన్ని ఖండిస్తున్నది. పిపీలిక లగాయతు మానవుడిదాకా అవిచ్ఛిన్నంగా పరిణామం దశలవారీగా

జరిగిందని మా నమ్మకం. మానవుడు ప్రత్యేక సృష్టి అని ఒకప్పుడు మాలో కొందరు శాస్త్రవేత్తలు వాదిస్తూ వుండేవారు. వారు సాంఘికంగా అభివృద్ధి నిరోధకుల పాత్ర నిర్వహించారు. అంచేత—" అంటూ ఆగి, మానసికంగా నాలుక కొరుక్కున్నాడు.

ఈ మాటకు తన్నా ఆగ్రహించినట్టు కనబడలేదు.

"పరిణామ వాదాన్ని మేమూ ఒప్పుకుంటాం. మానవుడు ప్రత్యేక సృష్టి కాదు. కాని ఆదిత్య గ్రహవాసులు కొన్నిరకాల ప్రాణి పరిణామాలను కృత్రిమంగా సాధించారు. అలాటి ప్రాణులు వేరువేరు లోకాలలో ఏవిధంగా పరిణమించేదీ చూడటానికి వాటిని పంపారుకూడా. ఇది నా నమ్మకం మాత్రమే. మా లోకంలో పరిణామం అవిచ్ఛిన్నంగా జరగలేదని మేము స్పష్టంగా రుజువుచేశాం. మా ప్రపంచంలో ప్రాణి జాతులమధ్య ఖాళీ భాగాలున్నాయి. అవి పూడాలంటే ఇతర లోకాలలో అన్వేషించాలిసిందే."

అకస్మాత్తుగా కురాజో కలిగించుకుని, "సినోర్యరో, మా శాస్త్రజ్ఞులు చిత్తశుద్ధి గలవారైతే మీరన్నమాటే అంటారని నాకు నమ్మకం కలుగుతున్నది. మా పరిణామ శాస్త్రంలో కొరుకుడుపడని అంశాలు లేకపోలేదు," అన్నాడు.

భోజనాలు పూర్తి అయే సమయానికి చీకటి అద్దాలు రెండు వచ్చాయి. అవి తొమ్మిదంగుళాల చదరం ప్రమాణంలో ఉన్న గాజు పలకలు. వాటిని తలలకు తగిలించుకునేటందుకు రబ్బరు లాటి పదార్థంతో తాళ్లు అమర్చారు.

లేర్తో, కురాజో వాటిని తగిలించుకుంటూనే తలలు పైకెత్తి

చూశారు. అప్పటి వరకు నిమ్మతోనలాగా కనిపిస్తున్న భూమి ఈ చీకటి అద్దాలసహాయంతో పూర్తిగా కనిపించింది. సూర్యకాంతి పడని భూభాగం ఈ అద్దాలలో నుంచి చూస్తే లేత ఆకుపచ్చ రంగులో కనిపించింది. వాళ్లు వెనక్కి తిరిగి చీకటిలోకి చూశారు. వారికి సమస్తమూ కనిపిస్తున్నది. అంతటా ఆకుపచ్చ రంగే. ఒక చోట ముదురుగానూ, మరొక చోట లేతగానూ కనిపిస్తున్నది.

కురాడో అకస్మాత్తుగా అధ్యక్షుడు మోజీకేసి తిరిగి, "మోజీ, నాకు ఒక్క సందేహం—మీరు సాధించిన సాంఘిక పరిణామం అద్భుతమైన దనటానికి సందేహం లేదు. కాని మీరు ఈ అభ్యుదయాన్ని మీకే ఉంచుకోవటం ఏమీ బాగా లేదు. మీ ప్రపంచంలో సగం వెలుగులో వుండి కూడా అజ్ఞానాంధకారంలో వున్నదని చెబుతున్నారు. వాళ్ళ కొలుములు ఆర్పేసి వారు కూడా అభ్యుదయం పొందటానికి ఎందుకు తోడ్పడరు? శక్తి చాలకనా?" అని అడిగాడు.

అధ్యక్షుడు నవ్వినట్టు కనిపించింది. ఆయన తల ఎత్తి, "మీ అరిచేతిలో నన్ను పెట్టుకుని కాస్సేపు నన్ను చాలా ఎత్తున వుంచగలరు. అంత మాత్రాన నేను మీ ఎత్తు మనిషి లాగా జీవించగలనా? జీవితం పునాది నుంచి పైకి నిర్మాణం కావాలన్న విషయం నేను మీకు జ్ఞాపకం చెయ్యాలా?" అన్నాడు.

"అందుకైనా మీరు సహాయపడవచ్చుగదా? విప్లవం వాళ్ళే చేసుకుంటారు. కాని మీరు వారికి సత్యం చెప్పవచ్చు గద?" అన్నాడు కురాడో. అతని ఆవేశం చూస్తే ఆ క్షణమే బయలుదేరి వెళ్ళి, ప్రజాపీడకులను నేలబెట్టి, కాలరాచి అక్కడి ప్రజలతో 'ఇక మీరు కూడా మీ జీవితాలను పునాదులనుంచీ ఎగకట్టుకోండి!' అనాలన్నట్టున్నది.

"దానికి చాలా అవాంతరాలున్నై. మొదటి సంగతి- ఆ వెలుతురు

వాళ్ళు మమ్మల్ని తమ జాతివారికింద చూడరు. మేము జంతువులలో కొస్త మంచిరకం పశువులమని వాళ్ళు శాస్త్రగ్రంథాలలో రాశారు. అంతా ఒకటే జాతి అని రుజువు చెయ్యటానికి ప్రయత్నించిన శాస్త్రవేత్తను దేశద్రోహి అని కొలిమిలో వేసేశారు. తాను చేసిన దేశద్రోహం ఏమిటో తెలియకుండానే ఆ అమాయకుడు బొగ్గయి పోయాడు. అక్కడ జాతి భేదాలు లేవని కాదు. అక్కడివాళ్ళు రికార్డులలో పదహారు జాతులుగా విభజించబడ్డారు. జాతి సాంకర్యం జరుగుతూనే ఉంది. అయినా ఈ పదహారు సంఖ్యను వాళ్ళు భద్రంగా కాపాడుతున్నారు. వీటికి అనుగుణంగా పదహారు రకాల రాబడీ, పదహారు రకాల సాంఘిక హక్కులూ అమలులో వున్నై. పదహారో రకంవాళ్ళు అందరికన్న అధములు. వాళ్ళ దగ్గిర ఏవిధమైన డబ్బు కనిపించినా కొలిమిలో వేస్తారు. వాళ్ళ దగ్గిర వున్న ప్రతి వస్తువుకూ రసీదుండాలి. రసీదులు పారేసుకున్న వాళ్ళపాట్లు భగవంతుడికెరుక!

"చెప్పవచ్చిందేమిటంటే, ఆ పదహారో తరగతి వాళ్ళు కూడా తమకన్న హీనులం మేమున్నామని తృప్తి చెందుతారు. అక్కడి వాళ్ళు వాళ్ళని, 'చీకట్లోకి పంపాలా, ఏంరా?' అంటే వాళ్ళు వణికి పోతారు. వాళ్ళు మా ప్రాంతానికి రాకుండా చూడటానికి కొన్ని లక్షల మంది రక్షకభటులున్న సంగతి కూడా వాళ్ళకు తెలీదు. ప్రచారం చాలా విచిత్రమైనది. చెప్పవలసినట్లు చెబితే మనం ఏ అబద్ధాన్నైనా నమ్ముతాం గద! అటువంటి సాంఘిక రాజకీయ ప్రచారాలకు అతీతమైన సాంఘిక వ్యవస్థను నిర్మించుకున్నందుకు కూడా మేము గర్వపడుతున్నాం.

"అసలు సంగతి అదే! ఆ ప్రాంతంలో మమ్మల్ని గురించి జరిగే దుష్ప్రచారం అంతా యింతా కాదు. మా ఆయుః ప్రమాణం చాలా తక్కువనీ, మేము ఒకరి నొకరు పీక్కు తింటామనీ, మాకు ఆహారం

లేదనీ, ఇక్కడ నిరంకుశత్వం స్వేచ్ఛా విహారం చేస్తున్నదనీ, ప్రతి ఒకరినీ కొరడాలతో కొట్టి పరిశ్రమలు నడుపుతున్నామనీ, ఇక్కడ పరిశ్రమలే లేవనీ, జనం నిరుద్యోగంతో కుంగిపోయి ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారనీ, రోజూ లక్షలాది 'పశువులు' పారిపోయి వెలుగులోకి వెళ్ళి ఇక్కడి పరిస్థితులను గురించి మొరపెట్టుకుంటున్నారనీ - తమ కాళ్ళకు తామే బంధాలు వేసుకుంటూ విషప్రచారం చేస్తున్నారు.

"ఈ ప్రచారాన్ని అరికట్టే ఉద్దేశంతో మొదట్లో మేము కరపత్రాలు పంపాము. కాని అవి ఎవరి దగ్గర దొరికితే వారినల్లా కొలుముల్లో వేసేశారు. ఆ దుర్మార్గం చూడలేక మేము ప్రయత్నాలు మానేశాం. ఇప్పుడు మా రెండు ప్రపంచాల మధ్యా పెద్ద అఘాతం ఉన్నదని చెప్పాలి. అయినా అక్కడి వార్తలను మేము ఎప్పటి కప్పుడు తెలుసుకుంటూనే వున్నాం. ఎలాగని అడగవద్దు... నేను మనవి చేసేదల్లా ఏమిటంటే, అక్కడి ప్రజలు మా జీవితం గురించి తెలుసుకుని విప్లవోన్ముఖులు అవుతారనుకునేకన్న వారి జీవితం మీద రోత పుట్టి, అందులోని అవాస్తవ లక్షణాలూ, వైరుధ్యాలూ తెలిసివచ్చి విప్లవం సాగిస్తారనుకోవటం ఎక్కువ సబబుగా ఉంటుందేమో."

"నేను మీతో ఏకీభవించలేకుండా ఉన్నాను," అన్నాడు కురాజో. "ప్రచారం తప్పక సహాయ పడుతుంది. మా ప్రపంచంలో అన్ని దేశాలవారూ ఇతర దేశాలను చూసి, మనంకూడా ఇంత బాగానూ బతకవచ్చునుగదా అనుకుని కృషిచెయ్యటం జరిగింది."

"ఇక్కడి పరిస్థితులు వేరనుకోవాలి," అన్నాడు అధ్యక్షుడు నమ్రంగా. "మా జీవితంగురించి ఉన్నవిషయాలే చెప్పినా అవి అక్కడి వాళ్ళకు అభూత కల్పనలు అనిపించే అవకాశం ఉంది. అవి నమ్మి,

అర్థంచేసుకుని, అందరూ ఏకమై, కొంతకాలంపాటు రహస్యయత్నాలు చేసి విప్లవం చేసేదాకా రావటం గురూహ్యంగా ఉన్నది."

కురాజు ఏదో అనబోతుండగా శేర్తా అతన్ని వారించాడు. అతను పైకేమీ అనక దీర్ఘాలోచనలో ఉన్నట్టు కనబడ్డాడు.

6

ఒక చిన్న పోలీసు స్టేషను లాటిది. లోపల ఒక అధికారి కూచున్నాడు. బయట ఇద్దరు జవాన్లు దబ్బనాలంత ఈటెలు నేలపై ఆనించి పెట్టుకుని నిలబడ్డారు.

ఒక గుంపు స్టేషనుకేసి వస్తూ కనిపిస్తున్నది. జవాన్లు అధికారితో చెప్పారు. అధికారి బయటికివచ్చి కాళ్ళు ఎడంగా పెట్టి, చేతులు వెనక్కు పెట్టుకుని నిలబడ్డాడు. అనుభవంగల ఆయనకు ఆ గుంపులో ఇద్దరు ముఖ్యులు కనబడ్డారు — ఒక మగవాడూ, కుంటుతూ నడుస్తున్న ఒక ఆడదీ.

గుంపు కచేరీ బయట ఆగింది. ఆడదానివెంట ఉన్న మగవాణ్ణి ఎవరో ముందుకు నెట్టారు.

"ఎవర్రా నువ్వూ?" అని అడిగాడు అధికారి.

"బానిసోణ్ణి! నా పేరు మన్నా అండి, దేవుడుగోరూ!"

"ఇదెవ్వతె?"

"నా దాసీది. పల్లీ."

"కుంటుతుందేం?"

"కాళ్ళిరగ్గొట్టాను."

"ఓహో!...ఏం ?"

"ఆ రాచ్చసుడి సేతుల్లో కులుకుతా కూకుండది."

"ప్యానాలు పోయి సస్తా ఉంటే కులకటమేంది, పాకు ?" అన్నది పల్లి.

"అసలాడు నిన్ను తాకాడా లేదా ?" అన్నాడు మన్నా.

"తాకి వొదిలాడు. నయంగాదా ? ఆ గుప్పిలి అట్టనే ముడిస్తే కిసుక్కుమనాల్సిందే గాదా ! ప్యానాలతో బయటపడ్డానే !" అన్నది.

"నేనైనా నిన్ను కాళ్లమీద గొట్టాగాని గొంతు పిసికెయ్య లేదుగా !" అన్నాడు మన్నా.

"ఏయ్! నోర్ముయ్యండి !... రాక్షసుడెవడ్రా ?"

"ఇద్దరు రాచ్చసులు, దేవుడుగారూ ! ఒకడైతే అంత అనుకో ల్సిన పనేంది ? ఇద్దరూ !" అన్నాడు మన్నా, తన కీర్తి ఈ దెబ్బతో రెట్టింపవుతుందన్న దృఢవిశ్వాసంతో.

"అతి వాగుడు కట్టిపెట్టి అడిగేదానికి సూటిగా సమాధానం చెప్పకపోతే కొలిమిలో వేయించగల్ను, తొత్తుకొడకా ! చెప్పు, వాళ్లు రాక్షసులని నీకెలా తెలుసు ? అబద్ధం ఆడావో బుర్ర ఎగిరిపోతుంది" అని అధికారి గద్దించాడు. అప్పుడే ఆయన దృష్టిలో మన్నా సగం ముద్దాయి అయిపోయాడు.

అయితే మన్నా బెదరలేదు. వాడు తెచ్చేది ఎంత అపూర్వమైన వార్తో వాడికి తెలుసు.

"ఎట్టా తెలిసేదేంది ? మనుసులు ఆకాశం వెత్తుంటేనూ ! ఈడ ఓ కాలేస్తే మల్లీ రెండో కాలు అల్ల ఆ సెట్టుదగ్గిరే! నన్నా రాచ్చసుడు

అరిసేతిలో కక్కించుకుంటే ఆ అరిచెయ్యి ఈ గదంతుండె! అల్లు నోరు తెరిస్తే కొండరాయంతేసి పల్లు."

అధికారి క్షణంసేపు నిర్ఘాంతపోయి, అంతలోనే మండిపడుతూ పళ్ళు పటపటా కొరికి, "నాకు కట్టుకథలు చెబుతావుట్రా, తొత్తు కొడకా!" అంటూ మన్నానను ఏదో చెయ్యబోయాడు.

గుంపులోనుంచి ఆర్తనాదాలు బయల్దేరినై..."అడుసెప్పేది నిజమే దేవుడుగోరూ...ఆ రాచ్చసులను మేఁవంతా నూశాం లెగండి!...అసుమంటి రాచ్చసుల్నించి తమరు మమ్మల్ని కాపాడతారనే గదా మేం తమరి దగ్గరికొచ్చాం!..."

ఇంతలో మారూలెక్కి ఒక జవాన్ల దళం వచ్చి కచేరీ బయట దిగింది. (మన లోకంలో మనుషులు గుర్రాలెక్కి తిరిగినట్లే ఆ లోకంలో వాళ్ళు మారూలనే మచ్చిక జంతువుల నెక్కి సవారీ చేస్తారు. ఈ జంతువులు చిన్న పిల్లికూనలంత ఉంటై!)

జవాన్ల నాయకుడు అధికారితో తాము వచ్చిన పని పాఠం వప్పగించేవాడల్లే చదివాడు:

"ఆరో హోదా అధికారిగారు విమానం గురించి దర్యాప్తు చెయ్యడానికి తమకు తోడ్పడమని మమ్మల్ని పంపారు. విమానం ఈ ప్రాంతం నుంచే రావటం నూట ఇరవై ఎనిమిదిమంది తమ కళ్ళతో చూశారట."

"విమానం? విమాన మేమిటి?" అంటూ అధికారి అయోమయంగా మన్నా కేసి చూశాడు.

"సెప్పండే, మావై గారూ! ఆ రాచ్చసులు దిగింది యిమానంలోనేగా! అది దభాల్న కిందపడేసరికి బూఁవంతా దద్దరిల్లిపాయనే!" అన్నది పల్లీ తన భర్తతో.

"ఇది చెప్పేమాట నిజంవా ?" అన్నాడు అధికారి మన్నాతో.

"నన్ను సెప్పనిస్తే ఆ మాట సెబుదామనే గదండీ నే నొచ్చింది?" అన్నాడు మన్నా.

"ఆ విమానం ఎక్కడుందో దారి చూపించూ!" అంటూ అధికారి ప్రయాణ సన్నాహాలు చేశాడు.

"అది యాడుండది, దేవుడయ్యగోరూ ?" అన్నాడు మన్నా కాస్త చనువు తీసుకుంటూ. "అల్లిద్దరు రాచ్చసులూ మళ్ళీ యిమానంలో ఎక్కి అట్టనే యెల్లిపోయారుగా!"...

ఆ విధంగా దర్యాప్తు ప్రారంభమయింది. ఎనిమిదో హోదాగల ఆ అధికారి మన్నానూ, కుంటుతూన్న పల్లీనీ—అది ఎక్కడ దిగబడిపోతే ఎవరితో అత్యాచారం చేస్తుందోనని మన్నా దాన్ని చచ్చినట్టు తన వెంటనే నడిపించాడు!—గుంపును వెంటబెట్టుకుని విమానం దిగిన చోటికి వెళ్ళి విమానం జాడలు చూశాడు. అది దిగినచోట రెండేసి నిలువుల గుంటలు కనిపించినై. (నిలువం టే అక్కడి మనుషుల నిలువు - సుమారు అయిదున్నర అంగుళాలు.)

ఆరో హోదాగల అధికారికి ఆయన రిపోర్టు ఈ విధంగా పంపాడు:

"ఒక విమానం ఎటునుంచో వచ్చి దిగినమాట నిజమే. దాన్ని చూసిన వారిని వెయ్యిమందిని నేను స్వయంగా ప్రశ్నించాను. దురదృష్టవశాత్తూ అది ఎటునుంచి వచ్చిందీ గమనించినవారు లేరు. ఆకాశంనుంచి దిగిందని ఒక ఆడసాక్షి చెప్పే మాట నమ్మదగి ఉన్నది. ఎందుకంటే-నేను చేసిన పరిశోధనల ఫలితంగా ఆ విమానం వ్యాసం అధమం నూరు నిలువులనీ, దాని ఎత్తు ఇరవై నిలువులకు పైబడి ఉంటుందనీ తేలింది. మన దేవమందిరం అంతకన్న ఆటే పెద్దది కాదు గనక అటువంటి వస్తువు

ఆకాశంనుంచే వచ్చిందనుకోక తప్పదు. (దేవమందిరం అంటే కేంద్ర రాజ భవనం.) ఆ విమానంలోనుంచి ఇద్దరు అసాధారణ వ్యక్తులు (రాక్షసులు అనేమాట రాసి- కొట్టేసి ఉంది.) దిగారు. వారి ఎత్తు ఇరవై నిలువు లుంటుంది. వారు వంగకుండానే విమానంలోనుంచి బయటికిరాగా చూసినవారున్నారు. అందుచేత విమానం ఎత్తు ఇరవై నిలువులకు పైబడి ఉంటుందని నేను హేతువాద రీత్యా ఊహించాను. ఆ దిగిన వ్యక్తులు స్త్రీలో పురుషులో తెలియరావటంలేదు. ఒకరు స్త్రీ, మరొకరు పురుషుడూ అయి ఉంటారని నమ్మకం. వారి వెంట వారి సంతానం కూడా ఉండిన పక్షంలో వారు విమానంలోనే ఉండిపోయారు. ఈ రాక్షసులు మన పౌరులను బెదిరించటానికీ, వారి ద్వారా ఏవో రహస్యాలు రాబట్టటానికీ ప్రయత్నించినట్టు ప్రబలమైన సాక్ష్యం ఉన్నది. ఇంతలో కొందరు 1133 స్టేషనుకేసి బయలుదేరటం చూసి ఆ వ్యక్తులు తమ విమానంలో ఎక్కి చీకటిప్రాంతంవైపు పరారీ అయిపోయారు. ఈ సందర్భంలో ఒకసంగతి పై అధికార్లకు జ్ఞాపకం చేయ సాహసిస్తున్నాను. నాకింద ఉన్న 1133 స్టేషను ఈ ప్రాంతంలో శాంతిభద్రతలను దక్షతతో కాపాడుతూ విద్రోహులకు హడలు పుట్టిస్తున్నది. అందుకు ఈ దీర్ఘకాయులు పరారీ అయిపోవటమే ప్రబల నిదర్శనము. మరొక సూచన చేయటానికి కూడా నేను సాహసిస్తున్నాను. 'చీకటి పశువుల' తరఫున ఈ అసాధారణ వ్యక్తులు లోకాంతరంనుంచి వచ్చి వుంటారని నాకు అనుమానంగా ఉన్నది. ఆ పశువులకు లోకాంతర వాసుల అండ వున్నదన్న సంగతి పొక్కటం శాంతిభద్రతలకు అంత మంచిది కాదు. ఈ విమానం గురించిన దర్యాప్తు ఎంత రహస్యంగా జరిపితే అంత మంచిది. విమానం ఏమీ లేదనీ, ఎవరో భ్రమపడ్డారనీ పత్రికలలో అధికార ప్రకటన జరగటం మంచిదని నేను భావిస్తూ, సరిఅయిన నిర్ణయం సర్వజ్ఞులైన పెద్దలకు వదులుతున్నాను.''

7

1133 పంపిన రిపోర్టు ఎంత ప్రముఖంగా పరిగణించబడిందంటే- పై అధికారులు క్షణాలమీద ఆ రిపోర్టు పంపిన అధికారి హోదా పెంచటమే గాక, కొద్ది క్షణాలలోనే దేవ మందిరంలో అగ్ర నాయకుల రహస్య సమావేశం జరిగి రిపోర్టు మీద చర్చకూడా సాగింది. రిపోర్టు వివరాలను గురించి పల్లెత్తు ఆక్షేపణ రాలేదు. విమానం కబురు శుద్ధాబద్ధమన్న వార్త పత్రికలకు పంపే సూచన వెంటనే అమలు జరిగింది కూడా.

విమానం వార్తలను గురించి అధికార ప్రకటన ఈ విధంగా ఉన్నది:

“లోకాంతరంనుంచి ఒక బ్రహ్మాండమైన విమానం మన ప్రపంచంలో వచ్చి వాలిందనీ, అందులోంచి యిద్దరు అతిదీర్ఘకాయులు బయటికి వచ్చారనీ, వారు తిరిగి విమానం ఎక్కి చీకటిప్రాంతానికి వెళ్ళిపోయారనీ ప్రజలలో పుట్టిన పుకార్లకు ఎలాటి ఆధారమూ లేనట్టు ప్రభుత్వం జరిపిన ఆచూకీద్వారా రుజూవయింది. ప్రజలు ఎలాటి ఆందోళనగాని చెంద నవసరం లేదు.”

ఈ ప్రకటన ముసాయిదా తయారు చేసిన అవివేకి ఎవడో తెలియదు. అంతకు మునుపే జనంలో రాక్షసులు ఆకాశంనుంచి దిగారన్న వార్త వ్యాపించి ఉన్నది. ఇప్పుడు జనానికి మరికొన్ని వివరాలుకూడా తెలిసినై. అందువల్ల పెద్ద నష్టం జరిగిందని కాదు. సామాన్య ప్రజలు రాక్షసులు వచ్చారంటే భయపడే స్థితిలో లేరు. జీవిత మాధుర్యం ఎరగని వారికి ప్రాణభయం ఉండదు. పల్లీగాని, మన్నాగాని, అంతరిక్ష నౌకను చూసిన మిగతా యాత్రై ఇద్దరుగాని, భయం కొంచెం కూడా ప్రదర్శించలేదు.

ఈ రాక్షసులు చీకటి ప్రాంతంకేసి వెళ్ళారన్న వార్తను ఏవిధంగా జీర్ణించుకోవాలో ప్రజలకు అర్థం కావటంలేదు. చీకటి పశువులకు రాక్షసుల అండ ఉన్నదా? ఉంటే - వెలుతురువాళ్ళకు ఏపాటి ప్రమాదం ఉండవచ్చు?

ఈ ప్రశ్నలే రహస్య సమావేశంలో పాల్గొన్న వాళ్ళనుకూడా బాధించినై.

"కీడెంచి మేలెంచాలి! మనం రక్షణకు ప్రత్యేక మొత్తాన్ని, పెద్ద మొత్తాన్ని కేటాయించటం మంచిది!" అన్నాడు ధాబూ. ఈ ధాబూ రక్షణవ్యయంలో ముప్పాతిక మొత్తం తన సొంతానికి కైంకర్యం చేసుకుంటూ,అందులో దాదాపు, సగంమిగిలిన మంత్రులందరికీ పంచుతున్నాడు. విద్యామంత్రీ, వాణిజ్యమంత్రీ, గృహాలమంత్రీ, కొలువులు-భద్రతమంత్రీ- అందరూ ఇదేపని చేస్తున్నారు గనక ఒకరినొకరు ఆక్షేపించటానికి లేదు.

"అంటే కొత్త పన్నులు వెయ్యాలి. ఏంకారణం చెబుదాం? విమానం వార్త అబద్ధమని పత్రికలకు అధికార వార్తకూడా పంపితిమే?" అన్నాడు పెద్దదేవుడు నిట్టూర్చి. (ఆయన అధ్యక్షుడులాటివాడు.)

"మళ్ళీ ఇంకో అధికారప్రకటన రేపు పంపుదాం— ఒక చిన్న విమానం దిగిందనీ, అందులో సాయుధులైన చీకటి పశువులు వున్నారనీ, వారు రహస్యాలు తెలుసుకోవటానికి వచ్చి తిరిగి వెళ్ళిపోయినట్టు రుజువయిందనీ అందాం," అన్నాడు రక్షణదేవుడు ధాబూ ఆత్రంగా.

"చీకటి గొడ్లకు విమానాలున్నవని మనమే ఒప్పుకుందామా?" అంటూ పెద్ద దేవుడు మళ్ళీ నిట్టూర్చాడు.

కాస్సేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"ఏదీ చెప్పవద్దు. కొత్త పన్నులు వేద్దాం. ఆ డబ్బుతో రక్షణ

సన్నాహాలు సాగిద్దాం," అన్నాడు ఖజానా దేవుడు. ప్రతి కొత్తఖర్చు పద్దునూ ఎందుకో ఆయన బలపరిచేవాడు.

"రక్షణ సన్నాహాలు నిజంగా సాగిద్దాం," అన్నాడు మరొక దేవుడు.

"ఎప్పటికైనా మనం ఆ చీకటి భాగాన్ని జనరహితం చెయ్యకపోతే మనకు ప్రమాదం ఉండనే ఉన్నది," అన్నాడు ఇంకో దేవుడు.

"ఆ పని అదివరకు అయిదుసార్లు ప్రయత్నించి నెగ్గలేకపోయాం; ఇరవై నిలువుల వాళ్లూ, ఈ భవనమంత విమానమూ ఆ ప్రాంతంలో ఉండగా మనం ఈ పనికి పూనుకోగలమా అని!" పెద్దదేవుడు మళ్ళీ నిట్టూర్చాడు.

మళ్ళీ కాసేపు అందరూ మౌనముద్ర ధరించారు.

చూసిచూసి రక్షణదేవుడు పగలబడ్డాడు. "ఈ రిపోర్టు చూసి మన మతులు కాస్తా పోయాయి. కొంచెం ఆలోచిస్తే ఇదంతా అబద్ధాల పుట్ట అని తేలిపోతుంది. ఒకవేళ ఏ లోకంనుంచో రాక్షసులలాటి వాళ్ళు విమానంలో వచ్చారే అనుకున్నా, వాళ్ళకూ-చీకటి పశువులకూ ఏం సంబంధం ఉంటుంది? ఎలా ఉంటుంది? వాళ్ళు లోకాంతరాల వాళ్ళతో మాట్లాడగలరా? ఏ భాషలో మాట్లాడతారు? ఆ భాష వాళ్ళకెలావచ్చు? వెలుగులో ఉండే మనకే చాతగాని ఈ పనులు ఆ గుడ్డిపశువులకు ఎలా సాధ్యం? కొంచెం తాపీగా ఆలోచిస్తే, నే నడిగిన ప్రశ్నలకు సమాధానాలు లేవు...కనక రక్షణవ్యయం మంజూరుచేసి చీకటిమీదికి దాడి వెళ్ళటం మంచిది."

"ఆ విమానం చీకటికేసి వెళ్ళినట్టు చాలామంది చూశారే!" అని ఒక దేవుడు సందేహం వెలిబుచ్చాడు.

"వచ్చిన విమానం ఎటు వెళ్ళినా చీకటికేనని వెళ్ళినట్టే అనుకుంటారు జనం. నన్నడిగితే అది ఎలా వచ్చిందో అలాగే వెళ్ళిపోయింటుంది!" అన్నాడు రక్షణ దేవుడు.

"అయితే ఇప్పుడు యుద్ధసన్నాహాలకు పెద్ద అగత్యం ఉండదుగా?" పెద్ద దేవుడు నిట్టూర్చాడు.

"అగత్యం ఈ క్షణాన లేదని నేనూ ఒప్పుకుంటాను. కాని మనం తాత్సారం చెయ్యకుండా వచ్చే బడ్జెటులోనైనా చీకటిప్రాంతం నిర్జనం చెయ్యటానికి తగినంత మొత్తం మంజూరుచేసుకుంటే బాగుంటుంది," అన్నాడు రక్షణ దేవుడు.

రహస్య సమావేశం ముగిసింది. దేవుళ్ళందరూ తృప్తిపడ్డారు.

తరవాత వారు తాగుడుకు ఉత్తరువిచ్చారు. వయసులో ఉన్న ఆడవాళ్ళు తాగుడు తెచ్చారు. ఆడవాళ్లూ దేవుళ్లూ కలిసి తాగారు. కామోద్రేకం తెచ్చుకున్నారు. మైథునంగురించిన హాస్యాలునిస్సంకోచంగా మాట్లాడుకున్నారు. గోప్యం ఏమీ లేకుండానే కామోపశాంతికూడా కలిగించుకున్నారు. తరవాత బహుమతులూ, డబ్బూ తీసుకుని ఆడవాళ్ళు వెళ్ళిపోయారు.

ఇది ఈ ప్రపంచంలో సర్వసామాన్యమైన విషయం. ఇక్కడి ధనికులు శరీర తృష్ణ లన్నిటికీ వ్యాపారాలు సృష్టించారు. తిండిసుఖం కావలసినవాడు డబ్బు ఖర్చుచేసి తీరాలి. ఆహారపదార్థాలలో వాడే మసాలా దినుసులూ, వాటిని పండించే హక్కు గుత్తదార్ల చేతికి వచ్చేసినై. సామాన్యప్రజలు చప్పిడితిండి తినవలసిందే. కొన్నిరకాల కూరలూ, మాంసాలూ, తాగుళ్లూ డబ్బుకుతప్ప దొరకవు. రుచికరమైన భోజనం హోటళ్ళలోనే దొరుకుతుంది.

ఏడాదికి నాలుగు పండగలు. ఎంత పేదవాళ్ళు కూడా ఈ పండగలు వచ్చినప్పుడల్లా మంచి భోజనం చేసి జేబులు ఖాళీ చేసుకుంటారు. ఏడాదికి నాలుగుసార్లు, నూటికి తొంభై చిల్లర సంఖ్యలో ఉండే దరిద్రుల నిలవ రూపాయలు గుత్తదార్ల చేతికి రూఢిగా వచ్చేస్తుంది. అతి పేదవాళ్ళకు కూడా చచ్చురకం హోటళ్లూ, నిషా రాని తాగుడూ ఉన్నాయి. (ఈ నిషా రాని తాగుడు గొప్ప నిషా ఇస్తుందని పండగలముందు పత్రికలలో పేజీ ప్రమాణంలో ప్రకటనలు పడతై. దీన్ని తాగిన అమాయకులు నిజంగా నిషా వచ్చిందనుకుని నంగిగా మాట్లాడటమూ, తూలటమూ మొదలైన పనులు చేస్తారు.)

అట్లాగే మైథునం కూడా గుత్త వ్యాపారుల చేతిలో ఉన్నది. కొందరు వ్యాపారస్తులు జీతాలిచ్చి స్త్రీలను పెట్టుకుంటారు. ఆ స్త్రీలతో వ్యాపారం చేస్తారు. ఈ సంస్థలో అత్యుత్కృష్ట సంస్థలు, పేరు మోసినవి ఉన్నై. ఆ సంస్థ ఒకటో నంబరు స్త్రీలను సరఫరా చేస్తుంది. రకంవారిగా ఏడెనిమిది తరగతుల స్త్రీలను అధిక సంఖ్యలో ఇవ్వగల సంస్థలున్నాయి. పేద ప్రజల కోసం నడిచే సంస్థలుకూడా లేకపోలేదు. ఇవి వయసు చెల్లినవారినీ, రోగిష్టులనూ, కురూపులను సరఫరా చేస్తాయి.

ఈ సంస్థలన్నీ పత్రికలకు ప్రకటనలిస్తాయి.

మైథున వ్యాపారం నిర్విఘ్నంగా సాగగలందులకు ఇక్కడి "మేధావులు" తగు ఏర్పాట్లు చేసుకున్నారు. ఏ విధమైన సంపాదనగాని ఉండేవాడు ఒక ఆడదాన్ని పెళ్లాడగోరే పక్షంలో తన సంపాదనలో సగం ప్రభుత్వానికి పన్నుకింద చెల్లించాలి. ఈ కారణంచేత పెళ్లాన్ని పెట్టుకోవటం కంటే డబ్బు పారేసి తమ ఉత్సాహ శక్తులకు అనుగుణమైన ఆడదాన్ని అద్దెకు తెచ్చుకోవటం చాలా చౌక అని అందరూ గ్రహించారు.

అందరికన్నా హీనులైనవారు మాత్రమే తమ తరగతి స్త్రీలను పెళ్లాడగలరు. ఎందుకంటే - ఈ తరగతికి డబ్బురూపంలో జీతాలుండవు. వారికి పన్నులుకూడా లేవు. దేవతలు ఏడాదికి మూడుసార్లు నాలుగుసార్లు ఆర్డినెన్సు జారీ చేసినప్పుడు వాళ్లు వెళ్లి ప్రభుత్వం చెయ్యమన్న కూలి చెయ్యాలి. అంతేగాని వారిపైన పన్నుల భారమనేది సుతరామూ లేదు.

ఈ తరగతిలో కూడ ఆకర్షవంతమైన స్త్రీ ఉంటే వ్యాపారస్తులు ఎగరేసుకుపోతారు. తప్పా తాలూ - పల్లీలాటివాళ్లు - భుక్తికోసం ఒక మొగుణ్ణి కట్టుకుని, వాళ్ల పాదాలకింద అణిగి మణిగి పడిఉంటారు.

ఈ లోకపు కళలూ — పద్యాలూ, పాటలూ, నాటకాలూ - సమస్తమూ కామోద్రేకాన్ని ప్రకోపింపజేసేవిగా ఉంటై. "ఆకలి, కామతృష్ణా— ఈ రెండే జీవిత సత్యాలు" అని ఇక్కడి వ్యాపారస్తుల నినాదం.

ఈ కామ ప్రకోపనం మూలంగా మనుషుల మెదడు పుచ్చిపోతున్నదనీ, రానురాను మేధాశక్తీ, శాస్త్ర పరిజ్ఞానమూ ప్రజలలో క్షీణిస్తున్నాయనీ ఒక శాస్త్రవేత్త హెచ్చరించాడు. ఆయన కొస్తలో కొలిమిని తప్పించుకున్నాడు. ఆయనను న్యాయస్థానంవారు మందలించి వదిలేశారు. పత్రికలు ఆయనను గట్టిగా మందలించాయి. ఒక ప్రముఖ పత్రిక ఈ విధంగా వ్యాఖ్యానించింది:

"భల్లా గొప్ప శాస్త్రవేత్తేనని ఒప్పుకుంటాము— వాదన కోసమే అవుగాక! కాని, ఆయనకు ప్రజాతంత్ర పరిజ్ఞానం ఏమీ లేదన్నది నిర్వివాదాంశం. మన కళలు ప్రజలకోసం ఉత్పత్తి అవుతూ, ప్రజాదరణే ఆదర్శంగా పెట్టుకుని పురోగమిస్తున్నవి. భల్లా సిద్ధాంతం ప్రజలు తప్పు చేస్తున్నారని! అంటే, వారు మూఢులని !! వారి అభిరుచులు భల్లాగారికి

నచ్చేలాగా మారితే ఆయన తృప్తిపడతాడు ! ఏమి దురహంకారం ! ఇలాటి ప్రజా శత్రువులను దేవతలు క్షమించరు ! ప్రజాతంత్రాన్ని వ్యతిరేకించే వారిని కొలిమికి కాని, కనీసం చీకటిలోకిగాని పంపటం సమంజసం !"

ఈ పత్రిక కోరిక తీరింది. ఛల్లా చీకటి ప్రాంతానికి వెళ్ళి అత్యద్భుతమైన శాస్త్రపరిశోధనలు జరిపి, "ప్రజామిత్రుడు" అనే గౌరవ బిరుదు సంపాదించుకొని చిన్న దేవుడికి జరగవలసినంత మర్యాద పొంద గలిగాడు.

"ఛల్లా చీకటిలోకి వెళ్లాడా? ఎలా వెళ్లాడు? మన రక్షక నిబ్బంది ఏం చేస్తున్నట్లు?" అని ఈ ప్రముఖ పత్రికే కొన్ని మాసాలపాటు ఆందోళన సాగించింది !

8

విమానం గురించి ప్రజలలో బయలుదేరిన పుకార్లు శుద్ధాబద్ధమని ప్రభుత్వం "దేవమందిరం" నుంచి చేసిన ప్రకటనను జనం మరచిపోయేలోపునే ఆ విమానం మళ్ళీ కాంతి ప్రాంతంమీద ఎగిరింది. ఈ సారి పుకార్లకు అవకాశంలేదు - దాన్ని అందరూ ప్రత్యక్షంగా చూశారు. కొందరు మూర్ఛపోయారు. రక్షణ దేవుడు దాన్ని చూసి వణికాడనీ, పెద్ద దేవుడు, "నేను మొదటినుంచీ నమ్ముతూనే ఉన్నాను!" అని పెద్దగా నిట్టూర్చాడనీ అభిజ్ఞులు చెప్పుకున్నారు.

ఈసారి విమానం చాలాసేపు ఎగిరింది. లక్షల సంఖ్యలో కరపత్రాలు పడేసింది. ప్రభుభక్తి పరాయణులైన జవాన్లు వాటిని ప్రజల చేతుల్లోంచి లాక్కున్నారు. ఇంతకూ ఆ కరపత్రంలో విద్రోహక

విషయం ఏమీ లేదు - ప్రజలు బోడి కొండ వద్దకు వచ్చినట్టయితే దాని నీడలో ఒక అద్భుతమైన ప్రదర్శనం చూపబడుతుంది అని ప్రకటనలో వున్నది.

మళ్ళీ 'దేవతలు' సమావేశమై ఈ సంఘటనను గురించి చర్చించారు.

"అయితే విమానాలు నిజంగానే వున్నాయన్న మాట! కవుల కల్పన అనుకునేవాణ్ణి. కళ్ళారా చూడకపోతే ఇంకా ఆ మాటే అనుకునే వాణ్ణి," అంటూ పెద్ద దేవుడు నిట్టూర్చాడు.

రక్షణ దేవుడి దవడలు ఇంకా అదురుతూనే వున్నై.

"జనం గుంపుగా వున్న చోట అది దిగివేస్తే చాలు, వెయ్యిమంది చస్తారు. అది అలా ఒక వెయ్యి చోట్ల తగిలిందంటే - భయంకరం! భయంకరం!" అన్నాడాయన.

"ఒక్క చోట దిగి వేస్తే చాలు-" అంటూ పెద్ద దేవుడు తల ఎత్తి కప్పుకేసి చూసి నిట్టూర్చాడు.

"ఈ విమానం మనపైన ఇలా ఎగరటం ఎంత మాత్రమూ క్షేమం కాదు."

"ప్రజలు హడలిపోతారు."

"దీన్ని మనం వెంటనే నిషేధించాలి."

"ఎలా?"

"ఎలాగేమిటి? మిగిలిన నిషేధాజ్ఞల్లాగే! దీన్ని నిషేధిస్తూ ఒక ఉత్తరువు జారీచేసి పత్రికల్లోనూ, గజెట్‌లోనూ వేస్తాం. అది మన ప్రపంచాన్ని విడిచి పెట్టి వెళ్ళటానికి కొంత గడువిస్తాము. ఆ తరువాత అది యింకా ఇక్కడే వుంటే తగు చర్యలు తీసుకుంటాం."

“ఏమిటా చర్యలు?”

“ఇప్పుడెలా తెలుస్తుంది? విమానం మన నిషేధాజ్ఞ ఉల్లంఘించి నప్పుడు మనం సమావేశమై ఆ చర్యలను నిర్ణయిస్తాం.”

“ఏ చర్యలను?”

అందరూ కాసేపు మౌనం వహించారు. విమానాన్ని చేసేటందుకు ఏమీ లేదు. అది దాని చిత్తం వచ్చినంత కాలం ఎగరవచ్చు - చూస్తూ ఊరుకోవాలిసిందే.

“ఆ విమానంలో వున్న వాళ్లు ఇరవై నిలువులుంటే ఆశ్చర్యం ఏమీ లేదు. వాళ్ళతో విరోధం పెట్టుకోవటమా, లేదా అని మనం ఆలోచించాలి,” అన్నాడు పెద్ద దేవుడు నిట్టూర్పు విడిచి.

“విమానం సంగతి తగలేసిరి, ఈ కరపత్రం మాటేమిటి? విమానాన్ని మనం శాసించలేక పోవచ్చు. మన ప్రజలను తప్పక శాసించగలం.” అన్నాడు ‘వెలపలి’ దేవుడు, ‘లోపలి’ దేవుడితో.

“అసలు చర్చించవలసిన విషయమే అది.” అన్నాడు ‘లోపలి’ దేవుడు.

“బోడి కొండ దగ్గిరికి జనం వెళ్ళగూడదని నిషేధించాలి.”

“వెడితే ఏం జరుగుతుంది?”

“ఆ రాక్షసులు - వాళ్ళనింకా మనం చూడలేదనుకోండి - జనాన్ని పోగు చేసుకుని విమానంలో ఎక్కించుకుని చీకటిలోకి వెళ్ళి పోవచ్చు. ఈ విమానం చీకటి ప్రాంతంలో వుంటున్నదని యిప్పుడు రుజువయింది గద!”

“ఎంత మందిని పట్టుకు పోతారు?”

“ఎంత మందినైనా పట్టుకు పోవచ్చు. ఎవరు చెప్పగలరు?”

"మన సాయుధ బలాలను ఉపయోగిస్తే?"

"సాధ్యమయే పక్షంలో ఉపయోగించవచ్చు."

"ఎందుకు సాధ్యం కాదు? మనకు లక్షమంది సైనికులున్నారు."

రక్షణ దేవుడు చిన్న గుటక వేసి, గొంతు సవరించుకుని, "లక్ష మందినీ సరిహద్దునుంచి తీసుకురావటం క్షేమం కాదు. పదివేలమంది అయితే—" అని, పూర్తిచేయకుండా ఆగిపోయాడు.

లక్షమందికోసం జీతాలు తీస్తున్నా రక్షణశాఖవారు పదివేల మందికే జీతాలిస్తున్నారు. అసలు సైనికులు పదివేలమంది పైనలేరు.

"రెండు లక్షలమంది జవాన్లున్నారు."

ఈసారి 'లోపలి' దేవుడు గుటక వేశాడు. ఆయన ఏమనేవాడో ఎవరూ ఊహించలేరు. ఎందుకంటే ఆయన గొంతువిప్పేలోపల పెద్ద భూకంపం వచ్చింది. ధనామని చప్పుడయింది. గోడలూ, బల్లలూ కిటికీలూ అదిరినై.

దేవుళ్ళందరూ ఒక్కసారి ఆసనాలమీదినుంచి లేచారు. వారు కూచున్న పన్నెండో అంతస్తు కిటికీలోంచి ధగధగా మెరుస్తూ ఏదో కని పించింది. ఒక రిద్దరు దేవుళ్ళు కిటికీ దగ్గరికి పరిగెత్తి బయటికి చూశారు. వెంటనే ఒక దేవుడు చాపచుట్టలాగా విరుచుకు పడిపోయినాడు. రెండో దేవుడు వెర్రికేకలు పెట్టసాగాడు.

పెద్దదేవుడు నిట్టూర్పులు విడుస్తూ, కిటికీని సమీపించి బయటికి చూశాడు.

రాజ్యాంగ మైదానంలో విమానం దిగి ఉన్నది. అది దేవమందిర మంత ఎత్తూ ఉన్నది. ఆ విమానం పక్కన ఇద్దరు రాక్షసులు— రాక్ష

సులు సరి అయిన మాట కాదు— నిలబడి ఉన్నారు. వారు విమానం కంటె కొంచెం తక్కువ ఎత్తున్నారు.

"విప్లవం!" అన్నాడు పెద్ద దేవుడు దీర్ఘంగా నిట్టూర్పు విడిస్తూ.

ఒక రాక్షసుడు చేతిలో ఏదో పెట్టె పట్టుకుని ఉన్నాడు. అదే ఒక పెద్ద రెండతస్తుల మిద్దె ప్రమాణంలో ఉన్నది. ఆ పెట్టెలోంచి చెవులు బద్దలయేటట్టు మాటలు వినుపిస్తున్నై:

"ఓ ప్రజాపీడకులైన కాంతి నాయకులారా! మీకోసం విమానం పంపుతున్నాం. ఒక్కసారి మా చీకటి ప్రాంతానికి రండి. మీకు అపాయం లేదని నేను— మోజీని— అభయమిస్తున్నాను. మా జీవితం కళ్ళారా చూడండి. మీకు అతిధిమర్యాదలన్నీ జరుపుతాం. మీ యిష్టం వచ్చినప్పుడు మిమ్మల్ని మళ్ళీ దిగబెట్టేస్తాం."

మోజీ మాటలు, టేప్ రికార్డుచేసి లౌడ్‌స్పీకరు సహాయంతో వినిపించడంవల్ల రాక్షసిమాటల లాగా దేవుళ్ళకు వినిపించినై.

వారు మళ్ళీ సమావేశమై కర్తవ్యం చర్చించారు.

"ఇది దొంగఎత్తు! మనం వెళ్ళ గూడదు."

"మనందరినీ ఒక్క దెబ్బన కొలిమిలో వెయ్యటానికే మోజీ ఈ ఎత్తు వేశాడు."

"న్యాయంగా మోజీని తప్పు పట్టగూడదు. వాళ్ళ నాయకు లందరూ మనకు ఒక్కసారిగా దొరికితే మనమైనా వాళ్ళను కొలి—ఆ పనే చేస్తాం."

పెద్ద దేవుడు గొంతు సవరించుకుని తనలో తాను మాట్లాడుకుంటు

న్నట్టుగా — ఆయన ఎప్పుడూ అట్లాగే మాట్లాడతాడు — "మనని నిర్మూలించడమే వాళ్ళ ఆశయమైతే ఆహ్వానం దేనికి? ఆ రాక్షసులు ఆ పని అర క్షణంలో చెయ్యగలరే!" అని నిట్టూర్చాడు.

కాస్సేపు ఎవరూ మాట్లాడలేదు.

"ఈ రాక్షసులను అంతమొందించటానికి ఇది భలే అవకాశం! మన జవాన్లను పిలిపిస్తే?" అన్నాడు రక్షణ దేవుడు.

"మామూలుగా భవనానికి రక్షగా ఉండవలసిన జవాన్లూ, సైనికులూ ఎక్కడో దాక్కున్నారు. వాళ్ళకోసం వెతికాను." అన్నాడు పెద్ద దేవుడు విచారంగా.

మళ్ళీ కాస్సేపు నిశ్శబ్దం.

"విమానం ఎక్కితే తమాషాగానే ఉండవచ్చు." అన్నాడు వెలపలి దేవుడు.

లోపలి దేవుడు కవ్వున కేకేసి వణకసాగాడు. ఆయన చూపు ఆయన కెదురుగా ఉండే కిటికీకి అతుక్కుపోయింది. అందరూ అటుకేసి చూశారు. ఆ కిటికీకి అడ్డంగా ఒకే ఒక కన్నుగుడ్డున్నది!

"ఓ ప్రజాపీడకులైన కాంతి నాయకులారా!..."

మళ్ళీ టేప్ ఆహ్వానం చదవసాగింది.

అది నిలిచిపోగానే పెద్ద దేవుడు లేచి నిలబడి, "నాతో ఎవరు వస్తున్నారు?" అని అడిగాడు.

మిగిలిన దేవుళ్ళు ఆయన వెనకనే నడుస్తూ మెట్లు దిగసాగారు.

9

"చీకటిపశువుల అమానుషచర్య!", "దేవుళ్ళు ఏమైనారు?", "దేశభక్తుల తక్షణకర్తవ్యం" ఇత్యాది శీర్షికలతో పత్రికలు తమ నాయకులను ఎవరో రాక్షసులు ఎత్తుకుపోయిన వార్తలను రకరకాలుగా ప్రకటించినై.

దేవుళ్ళందరినీ పెడరెక్కలు విరిచికట్టారని ఒక విలేఖరి రాశాడు. ఏదో అదృశ్యశక్తి సహాయంతో నాయకులు విమానంలోకి లాగబడ్డారని మరొకడు రాశాడు. రాక్షసులు నోళ్ళు తెరవకుండానే మాట్లాడారనీ, అదేదో మంత్రం అయి ఉంటుందనీ కొందరు పౌరులు అభిప్రాయపడ్డారు.

"గడిచినవే మంచిరోజులు! ప్రపంచానికి విలయం పుట్టేరోజులు వచ్చిపడ్డాయి. భవిష్యత్తు అంధకారమయం!" అంటూ ఒక పత్రిక సంపాదకీయాన్ని ముగించింది.

దేశమంతటా జీవితం స్తంభించిపోయిందనీ, దేవుళ్లందరూ ఒక్కసారిగా నిష్క్రమించటంతో ప్రజలు విచారసాగరంలో మునిగిపోయారనీ కరస్పాండెంట్లు వార్తలు పంపారు.

ఇక ప్రజలలో రకరకాల పుకార్లు బయలుదేరినై...రాక్షసులు చీకటిపశువులకూ మనకూ మధ్య రాజీ చెయ్యటానికి వచ్చారట...వాళ్ళతో మనకు రాజీఏమిటి?...రాజీపడక చస్తామా? వాళ్ళు తలుచుకుంటే ఏమన్నా చెయ్యగలరు—అ రాక్షసులను నువ్వసలు చూశావా?...అవున్లే, వాళ్ళభయంవల్ల గాకపోతే మన దేవుళ్ళు వాళ్లఎత్తు ధనం పోస్తేమాత్రం చీకటిప్రాంతానికి పోతారా?...ఇదిగో, మళ్లీ ఎక్కడా అనమాకు, ఆ చీకటిపశువులు మనకన్న లక్షరెట్లు బాగా బతుకుతున్నారట! వాళ్లకి మనకుండే స్వేచ్ఛా, హక్కులూ లేవనుకో—మిగిలిన విషయాల్లో మహా సుఖపడిపోతున్నారుట... నేనూడా విన్నానయ్యా! తిండి అమృరుట.

అందరూ ఊరికే తినొచ్చుట. ఇక్కడిలాగా ఎనిమిదిరకాల భోజనాలు లేవుట. అందరికీ ఒకటోరకం భోజనమేట. అన్నట్టు-షాపుల్లో మనుషులు కాపలా ఉండరట. నీక్కావలసిన వస్తువులు తీసుకోవటమూ, ఎంత అయిందో అంతా గల్లాలో వెయ్యటమూట!నమ్మటానికి లేకుండా ఉంది... పోనిస్తూ, వాళ్ళ గొప్ప నేనూ విన్నాలే. మగవాళ్ళూ, ఆడాళ్ళూ వచ్చి నట్టు పెళ్ళి చేసుకోవాలిట. ఆడవాళ్ళు మొగవాళ్ళను నువ్వని పిలుస్తారుట. మగవాళ్ళతో సమంగా అన్ని పనులూ చేస్తారుట. అయిందా, గొప్పవాళ్ళని దేవుళ్లనికూడా పిలవరుట—పేరు పెట్టి పిలుస్తారట! తిండయితే తింటున్నారేమోగాని సంస్కారంలేగు నన్నడిగితే...

అనుకున్నట్లెనుకు బోడికొండదగ్గర, నీడప్రాంతంలో, వేనవేలుగా జనం చేరారు. అప్పటికే అక్కడ లేర్తో, కురాజోలు ఒక చిన్న థియేటర్ నిర్మించారు. అది వాళ్ల ప్రాణానికి చిన్నదిగాని ఆ లోకంలో వాళ్ళ ప్రాణానికది చాలా పెద్దది. వాళ్ళకు ఒక బ్రహ్మాండమైన, తెల్లని తెర కనిపించింది. (దాని ఎత్తు మూడడుగులు, వెడల్పు నాలుగడుగులు.)

ఏం జరుగుతుందో ఎవరికీ తెలీదు. అక్కడచేరిన జనం విద్యుచ్ఛక్తిని కూడా ఎరగరు. సినిమాలు అసలే ఎరగరు. ఉన్నట్టుండి తెల్లగా ఉన్న తెరమీద రంగురంగుల దృశ్యం కనిపించేసరికి హాహాకారాలు బయలు దేరినై. తెరమీద ఉన్న దృశ్యాలు ఉన్నట్టుండి మారిపోతూ ఉండటం ఇంకా ఆశ్చర్యం కలిగించింది. చెట్లు ఊగుతున్నై. మనుషులు నడుస్తున్నారు. ఏవో యంత్రాలు (రైళ్లూ, కార్లూ) పరుగెత్తుతున్నై, కాని ఎదటనుంచి పోవటంలేదు. ఒక విమానం (రాక్షసులు ఉపయోగించేలాటిది కాదు) దూరంనుంచి పరిగెత్తుకుంటూ దగ్గిరకు వచ్చింది. ఆ తరువాత ప్రేక్షకులకు తామే దానితోబాటు పరిగెత్తుతున్నామని కాస్సేపు అనిపించింది... ఈ ప్రేక్షకులు మొట్టమొదటిసారిగా సముద్రాన్నీ, అందులో ప్రయాణించే స్టీమర్లనూ, వాటి లోపలి భాగాలనూ చూచారు.

జరిగిందేమంటే- అంతరిక్ష నౌకలో ఫిల్మ్ లైబ్రరీలో ఇతరలోక వాసులకు చూపటానికి భూమిగురించిన ఫిల్ములు చాలా ఉన్నై. వాటిలో కొన్నిటిని లేగ్రో ఏరి ప్రదర్శించాడు.

ఉన్నట్టుండి తెర మళ్ళీ తెల్లగా అయింది. ఇంటర్వెల్. లేర్రో కావాలనే ఈ విరామం ఏర్పాటు చేశాడు.

ప్రేక్షకులు ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు. వాళ్ళ తలల నిండా లక్ష ప్రశ్నలున్నైగాని ఒక సమాధానం లేదు. ఆ తెల్లటిదేమిటి? అక్కడ ఏవేవో దృశ్యాలు ఎట్లా వస్తున్నై? వచ్చినవి అంతలో ఎట్లా మారిపోతున్నై? అవి ఎక్కణ్ణుంచి వచ్చినై, ఎక్కడికిపోయినై? మనం చూసిందంతా చీకటిప్రాంతంలో ఉందా? వాళ్లేనా ఇదంతా చూపిస్తున్నది. (ప్రేక్షకులకు లేర్రోగాని, మరొకరుగాని కనిపించనే లేదు.) చీకటి ప్రాంతంలో వెలుతురెట్లా వచ్చింది? లేకపోతే ఇది రాక్షసులుండే ప్రపంచమా?

అందరికీ అయోమయంగానే ఉంది. ఇంతలో తెరమీద ఇంకోరకం దృశ్యం వచ్చింది. ఇది అంతరిక్షయానానికి సంబంధించిన దృశ్యం. అంతరిక్ష యానాలలో వివిధ దశల దృశ్యాలు వరసగా చూపబడ్డాయి. "భూ ప్రదక్షిణం" అనే చిత్రంకూడా చూపబడింది.

మొత్తం మూడుగంటలపాటు ప్రేక్షకులు తాము ఊహించలేని దృశ్యాలు చూశారు. అంతా అయినాక ఒక గొంతు ఇట్లా చెప్పింది: "మీరిప్పుడు చూసిన విషయాలు మీ కర్థమయినాయా? వీటిని చీకటి ప్రాంతీయులు ఏనాడో ఎరుగుదురు. మీరు నిజంగా వారికన్న ఎక్కువ నాగరికత కలవాళ్ళమనుకుంటున్నారా? ఇళ్ళకు వెళ్ళి ఆలోచించుకోండి. ఈసారి మరొక ప్రదర్శనం, ఇంకా మంచిది చూపిస్తాం. ఇక వెళ్ళండి."

ఈ లోకంలో వాళ్లు ఇటువంటి ప్రదర్శనం చూడటమే ఒక అపూర్వమైన విషయం. అంతకన్న అపూర్వమైన విషయమేమంటే - భద్రతాధికార్లు ప్రజలను యీ ప్రదర్శనం చూడనివ్వటం. మామూలా పరిస్థితులలో వాళ్లు జనాన్ని ప్రదర్శనానికి ముందే చెదరగొట్టి ఉండవలిసింది. కాని, మామూలు పరిస్థితులు ఏనాడో పోయినై. అంతరిక్ష నౌక రాక పరిస్థితులను తారుమారు చేసింది. వివిధ తరగతుల మధ్యా, వ్యక్తుల మధ్యా ఉండే తేడాలు ఈ 'విమానం' సమక్షంలో తుడిచిపెట్టుకు పోయినట్టయింది. ఇరవై నిలువుల మనుష్యులను కళ్లారా చూసినవాళ్లు తమతమ ఎత్తులమధ్య ఉండే మిల్లిమీటరు వ్యత్యాసాలను మరచిపోవడం సహజమే. ఎంతో గొప్పగా కనిపిస్తూ వచ్చిన 'దేవుళ్లు' కూడా అల్పుల జాబితాలో చేరారు. 'రాక్షసులు' పిలవగానే వాళ్లు కిక్కురుమనకుండా విమానంలో ఎక్కి వెళ్ళిపోయిన క్షణంనుంచీ ఆ రాక్షసులదే సర్వాధికారము అయిపోయినట్టయింది. ఇది ప్రకృతి నియమాన్ని అనుసరించి జరిగింది. శాసనాలూ, చట్టాలూ, సంధి పత్రాలూ ప్రకృతి నియమాల ముందు ఏ పాటి ?

భద్రతాధికారులు జనాన్ని చెదరగొట్టక పోవటమేగాక సామాన్య దుస్తులు ధరించి వచ్చి తాముకూడా ప్రదర్శనాన్ని చూశారు. వాళ్లపై ఆ ప్రదర్శన ప్రభావం వర్ణనాతీతం.

చీకటి ప్రాంతంలో దిగిన దేవుళ్లు కూడా ఒక అపూర్వమైన అనుభవాన్ని చవి చూశారు. విమానంలో నుంచి బయటికి రాకముందే వారందరికి చీకటి అద్దాలు ఇవ్వబడినై. వాటి సహాయంతో వారు సమస్తమూ చూడగలిగారు. అదే వారికి కను విప్పయింది.

ఒక్కముక్కలో చెప్పాలంటే చీకటి ప్రాంతం వాళ్లు అనుకున్నట్టు లేదు. అక్కడి జీవితం వారు అనుకున్నదానికన్న అత్యుత్కృష్ట

బాగున్నది. వారు చూసిన సవాలక్ష వింతలలో విద్యుద్దీపాలు మొదటివి. రేడియో వారికి అర్థం కాలేదు. కాని, ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

కొన్ని వేలమంది మధ్య వారు జీవితంలో మొదటిసారిగా భోజనం చేశారు. భోజనం దివ్యంగా ఉన్నది. అందరికీ ఒకే రకం భోజనం.

మనుషులులేని దుకాణాలు వాళ్లు కళ్లారా చూశారు. కొనుక్కునే వాళ్లు కొల్లలుగా ఉన్నారు. అమ్మేవాళ్లు లేరు.

తాము వీధులవెంట నడుస్తుంటే ఎవరూ తమకు సాష్టాంగ పడక పోవటం వారికి వింతగా కనిపించింది. కాని, మోజీ దగ్గరకూడా ఎవరూ సాష్టాంగపడటం లేదు. మోజీ నోటవచ్చిన ఉత్తరువు మరుక్షణం ఆచరించ బడుతుంది. కాని, మోజీని చూసి భయపడినవాళ్లు ఒక్కరూ కనిపించ లేదు. భయపడకుండా మనుషులు చెప్పిన మాట వినటం సాధ్యమా? ఆ అసాధ్యం ఇక్కడ అమలులో ఉన్నది!

ఇళ్లలోనుంచి రేడియోలు పాడుతున్నై. కిటికీలనుంచి పూలతోరణాలు వేళ్లాడుతూ, సువాసనలు వెదజల్లుతున్నై. రోజూ వీళ్ళ జీవితం ఇట్లాగే ఉంటుందా? లేక తమను మభ్యపెట్టటానికి ఇవన్నీ ఏర్పాటు చేశారా? తమరాక నిజంగా అంత ముఖ్యమైతే తమను చూసి తరించటానికి గుంపులు ఎందుకు ఎగబడలేదు.

"ఎక్కడా ఒక్క జవాను లేడు. దీన్ని జయించటానికి పదిమంది చాలు!" అని రక్షణదేవుడు పెద్దదేవుడి చెవిలో రహస్యంగా అన్నాడు. పెద్ద దేవుడు మూలిగాడు.

వాళ్లు చీకటి ప్రాంత పరిశ్రమలు చూశారు. అక్కడ ఫౌండ్రీలు, ఫ్యాక్టరీలూ, మిల్లులూ, కార్ఖానాలూ యంత్ర సహాయంతో నడుస్తున్నై. చెమటలు దిగగారుతూ పనిచేసే శ్రామికులు ఎక్కడా లేరు. చెమట పట్టని యంత్రాలు విద్యుచ్ఛక్తితో శ్రమ చేస్తున్నై.

పర్యటన ముగిసినాక లేర్తొ వారికి సినిమా ప్రదర్శన ఇచ్చాడు. ఆతను ముందుగా కొన్ని మాటలు వారితో చెప్పాడు. వాటిని మోజీ కార్యదర్శి తర్జుమా చేసి చెప్పాడు.

"మా ప్రపంచాన్ని గురించి మీరు కొన్ని విషయాలు చూడబోతున్నారు. మీరు చూడబోయే మనుషులందరూ నా ప్రమాణం గలవారే. ఆ మనుషులను బట్టి మిగిలిన వాటి ప్రమాణం మీరే ఊహించుకోండి. మొట్ట మొదట మీకు మేము హస్తగతం చేసుకున్న శక్తులను మీరు ఊహించగలరేమోగాని పూర్తిగా గ్రహించ లేరు. ప్రదర్శనానంతరం మళ్ళీ మాట్లాడతాను."

ఈ సినిమా ప్రదర్శనం మరింత విజయవంతంగా సాగింది. ఎందుకంటే చుట్టూ సహజమైన చీకటి. ప్రేక్షకులు చీకటి అద్దాలు తీసేసి సినిమా చూశారు. వారికది గారడీగా వున్నదిగాని వైజ్ఞానిక ప్రదర్శనంగా లేదు. వారు జల విద్యుత్తో, విద్యుచ్ఛక్తితో అతి వేగంగా నడిచే రైళ్ళూ, యంత్రాలూ చూశారు. రసాయనిక బాంబులు పేలటం చూశారు. మొదటి అణువు బాంబు ప్రేలుడు చూశారు. పరమాణు శక్తితో పని చేసే బాటరీలూ, జెట్ విమానాలూ చూశారు.

ప్రదర్శనం అయినాక లేర్తొ మళ్ళీ చెప్పాడు.

"మీరు అధికార శక్తి చాలా గొప్పదనుకున్నట్టయితే ఆ భావం విడిచి పుచ్చండి. అన్ని శక్తులూ ప్రకృతిలో ఉన్నై. వాటిని స్వాధీన పరుచుకునేది వైజ్ఞానిక శక్తి. ఈ ప్రాంతం వాళ్ళు ఒకప్పుడు వైజ్ఞానికంగా మాకన్న వెనకపడి వుండేవారని విన్నాను. వారు మిమ్మల్ని దాటి చాలా దూరం వెళ్ళారు. మీరు మూడు నాలుగు తరాలపాటు అవిరామంగా కృషి చేసినా వీరిని చేరుకోలేరు. కొన్ని విషయాలలో వీరి విజ్ఞానం మా విజ్ఞానాన్ని మించి పోయింది.

"మీరు ఆఖరుకు చూసిన అణువు బాంబుల వంటివి ప్రయోగించి ఇటువంటి గ్రహాలను ఎన్నింటినో ధ్వంసంచేసే సాధన సంపత్తి మాకున్నది. కాని, ఆ బాంబులను మేము నిషేధించాం. ప్రకృతి ఏకత్వాన్ని సాధిస్తున్నది. సూర్యుడు అనేక గ్రహాలూ; ఉపగ్రహాలూ ఏకమై సౌరకూటం ఏర్పడింది. అలాటి కూటాలు ఎన్నో కలసి పాలవెల్లి ఏర్పడింది. ఈ చిన్న ప్రపంచంలో మీరు ఉప ప్రపంచాలు నిర్మించు కోవటం కంటె అజ్ఞానం మరొకటి లేదు.

"మీరు మీ ప్రపంచాలను అజ్ఞానాంధకారంలో ఉంచటానికి నిశ్చయించిన క్షణం నుంచీ మీరు కూడా అజ్ఞాన కూపంలో ఇరుక్కు పోయినారు. అది కూడా ప్రకృతి నియమమే. ఈ అజ్ఞాన కూపంలో నుంచి అంధకారంలోకి రండి. మీకు వెలపలనుంచి సూర్యకాంతి వస్తున్నదని గర్వించకండి. మీలోపల వుండే అంధకారాన్ని మాని సిగ్గు పడండి.

"మీ ప్రజలు మానసికంగా వెనకబడి ఉన్నారనీ, వారికి విజ్ఞానం అంటదనీ వాదించగలరు. నీటిలో ముంచిన మనిషి తడిగా వుంటాడు. అనేక తరాలుగా అణచి పెట్టి వున్న మీ ప్రజలు ఇవాళ అజ్ఞానంలో ఉండవచ్చు. మీ క్షుద్రమైన ఉక్కు పాదాలు వాళ్ళ జీవితాలపై నుంచి తీసి వేసినాక వాళ్లు కూడా మేధావంతులవుతారు. ఘన కార్యాలు చేస్తారు. అందుకు ఇక్కడి ప్రజలే నిదర్శనం!"

10

అంతరిక్ష నౌక తిరిగి శూన్యాకాశంలో నడుస్తున్నది. గ్రహ శకలం అంత కంతకూ చిన్నదై పోతున్నది. కురాజో దానికేసి చూడటం మానేసి టెలిస్కోపునుంచి ఇవతలికి వచ్చి "మన ప్రయత్నాలవల్ల వాళ్ళ కేమైనా మేలు కలుగుతుందంటావా?" అన్నాడు.

"సలహా ఇవ్వటం మటుకే మన వంతు. దాన్ని వినియోగించటం వాళ్ళ వంతు."

"నువ్వు పొరపాటు చేశావు. మనం అతి సులభంగా చీకటివాళ్ళ పెత్తనం గ్రహమంతటా నెలకొల్పి వుందుము."

"అది నిజమైతే మోజీ మనను ఆ పని చెయ్యమని కోరి వుండడా?"

"మోజీ సర్వజ్ఞుడా? అతనూ పొరపాటే చేశాడు."

లేర్తో ఆశ్చర్యంగా కురాజో కేసి చూశాడు.

"మోజీ నీకన్నా నాకన్నా సమర్థుడు కాడనుకుంటున్నావా? ఆ చీకటి ప్రాంతానికి నువ్వూ నేనూ నాయకత్వం వహించి వుంటే ఆయన సాధించిన విజయాలలో సగం సాధించి వుండగలమని నామటుకు నాకు నమ్మకం లేదు!" అన్నాడతను.

కురాజో మొహం చిట్లించుకుని మౌనంగా వుండిపోయినాడు.

అంతరిక్ష నౌక తగినంత వేగం అందుకోగానే లేర్తో రాకెట్ ఇంజన్లను ఆపు చేశాడు. నౌకను నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.